

І чужому наукаю,
Своєю не муряю...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
Barely 7-4125
УНСоюз: Barely 7-5337

PIK LXXIII. Ч. 184. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 4-ГО ЖОВТНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 4, 1966 No. 184. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 3 жовтня 1966

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ОГОЛОСИВ день 19-го жовтня Національним Днем Молитви. Президент згадує в своїй прокламції, що населення цієї країни вже молиться про те, щоб скінчилася війна у В'єтнамі. Цю прокламцію видав Президент згідно з резолюцією Конгресу. В прокламції цитується слова з Другої Інавгураційної Промови президента Лінкольна і зазначається, що ця країна знову змушена вести війну, яка випробує її волю. В прокламції читається: "Молімося про кінець цієї боротьби, про час загоювати рани, коли всі ми й інші держави зможуть звернути свої руки до праці і відбудови, до науки і допомоги".

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ВЕСТИМЕ виборчу кампанію тільки в кількох стратегічно важливих для партії місцях, бо він має зайнятий майже цілий жовтень важливими справами. При кінці жовтня має їхати на конференцію азіатських держав у Манілі на Філіппінах, що займає йому приблизно один тиждень часу. Крім того Президент планує, щоб Конгрес схвалив урядові законопроєкти перед закінченням другої сесії 89-го Конгресу. Заплановані кілька зустрічей Президента з чужими міністрами закордонних справ. Популярність Президента в південних стейтах зменшилася, тому його поява могла б не допомогти демократичним кандидатам, а зашкодити.

ПРОВІДНИК НЕГРИТАНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ в південних стейтах Д-р Мартин Лютер Кінг стверджує, що расові заворушення шкодять в першу чергу негритянському населенню, бо вороже настроюють Конгрес до схвалення закону про охорону громадянських прав та сприяють тому, що у правних актах, як наприклад в Джорджії, перемагають консервативні кандидати, неприхильні до негритянського населення. Д-р Кінг заявив, що повинні продовжуватися мирні демонстрації, щоб постійно звертати увагу громадянства на негритянську проблему. "Я не втрачав віри в майбутнє", — сказав негритянський провідник.

КУБІНСЬКІ ВІТАКАЧІ ПРИЗНАЮТЬСЯ до того, що це їхній літак бомбардував Кубу вночі з п'ятниці на суботу з 30-го вересня на 1-го жовтня. Кубинське міністерство оборони повідомляло, що літак скинув три бомби на Невеїтас в провінції Камагей, але не спричинив жадної шкоди, бо тільки одна бомба експлуодувала. Представник Повстанчого Кубинського Руху заявив, що їхній літак дійсно бомбардував кубинський порт, але він не летів із ЗДА, бо тут є такі загрошення, що неможливим є дістатися на Кубу без дозволу американської контрольної влади. Кілька місяців тому повстанці пробували летіти на Кубу, але їх затримали американці.

В НЬО ЙОРКУ ПЛАНУЮТЬ ЗБУДУВАТИ автостраду на висоті 80 стій над землею, що має розв'язати всі ті труднощі, котрі спричиняє щораз то більший вулчаний рух. Така висока автострада не спричиняла б жадних невідомі мешканцям на землі і не зачепила б її повітря та не спричиняла б галасу. В плані побудови цієї автостради говориться про те, що вищі мешканці долини вздовж цієї автостради могли б мати похилі під'їзди шляхи до цієї високої автостради, які йшли б до неї з найвищого поверху. Труднощі справляє справа в'їздів і виїздів з цієї високо положеної автостради.

У СВІТІ

ДИПЛОМАТИЧНІ ПРЕДСТАВНИКИ ССР і 6-ОХ САТЕЛІТНИХ ДЕРЖАВ демонстраційно ЗАЛИЛИ парад у Пейпінгу з нагоди 17-річчя комуно-китайської держави. Сталося це після того, як військо-вий міністер Лін Піно у промові, що її вголосив в імені прийнятого на тій параді Мао Тсе-тунга, заявив, що Комуністичний Китай боронитиметься "до кінця" проти "імперіалізму, очолюваного ЗДА" та "ревізіонізму під промовою компартії СССР". На тому зібранні було кругло півтори мільйона осіб, здебільша "червоногвардійців". Вперше в поході, що тривав 4 години, маршували також 5.000 воєнів.

З УНІВЕРСИТЕТУ В ПЕЙПІНГУ І ІНШИХ ВИСОКИХ ШІКЛІ В КИТАІ ВИДАЛЮЮТЬ всіх чужинських студентів. Між ними є 500 албанців, 200 північних в'єтнамців, 40 французів, 30 монголів, студенти з СССР, Камбоджі, Непалу, Індонезії й різних африканських країн. Не відомо, для кого китайські комуністи зроблять виняток.

В ДЖАКАРТІ В ІНДОНЕЗІЇ РОЗПОЧАВСЯ перед військовим трибуналом процес проти недавнього віце-прем'єра й міністра закордонних справ д-ра Субандрія, найближчого довіреного і приятеля президента Сукарна. Субандрія арештували в березні ц. р. Акт орнування заклада йому, що він, бувши також головою центральної розвідки установи, не зробив нічого, щоб протидіяти микудорічній комуністичній змові, а навпаки, дав змовникам усі можливості перевести в життя план перевороту. Заряджають йому також грошові зловживання на пів мільйона доларів, що їх він поклав на свій рахунок у швейцарських і японських банках. Субандрія заперечує будь-яку свою вину.

З В'ЯЗНИЦЬ У ІСПАНАДІВ, В БРИТІЙСЬКОМУ СЕКТОРІ ЗАХІДНОГО БЕРЛІНУ, ЗВІЛЬНЕНО після відсидження 20-річної кари колишнього гітлерівського міністра зброєння Альберта Шпеєра та кол. шефа гітлерогенд Балдура фон Шіраха. Свати спротивились звільненню останнього німецького в'язня з нюрнберзького процесу, аступника Гітлера Рудольфа Гесса, засудженого на до смертну в'язницю. Гесса переведуть до шпиталю і в'язницю в Шпандав закритий. На Нюрнберзькому процесі судили 22-ох головних воєнних злочинців. Із них 10-ох повісили, троє звільнили, два скінчили самогубством, а шість відбули різні в'язничні кари і ще живуть.

ВАРШАВСЬКА ТРИБУНА ЛЮДІ ЗАПОВІДАЄ у статті першого секретаря компартії краківського району Чеслава Домагали — чистку партійного апарату з "паразитів і кар'єристів". Не відомо, які розміри прийме та чистка, кого вона охопить і з якими наслідками для винуватих з польської компартії.

НА ДЕНЬ 30 ВЕРЕСНЯ Ц. Р. У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ І НА СУМЕЖНИХ ВОДАХ БУЛО 317.000 американських військовиків, у тому числі 55.000 морської піхоти, 195.500 піхоти, 21.400 моряків на кораблях Сьомої флотії і 45.000 летунів. Південна Корея має у В'єтнамі 46.000 військ, Австралія 4.500.

Конгрес старасться закінчити сесію до 15-го жовтня

Вашингтон. — 89-ий Конгрес старасться закінчити свою другу сесію в найближчих двох тижнях, щоб всі конгресмени і третина сенаторів могли взяти участь у виборчій кампанії, бо вибори відбудуться 8-го листопада. Але провідники Конгресу гадають, що не вдасться полагодити ті всі законопроєкти, які повинні бути вирішені ще цього року впродовж двох тижнів, і тому можливо, що Конгрес працюватиме до 22-го жовтня. Вони не виключають і тієї можливості, що Конгрес буде змушений працювати і після виборів, коли не вдасться викінчити програму перед виборами. Спікер Палати Репрезентантів Джен МекКормек заявив, що він не може подати докладної дати, коли зможе закінчитися друга сесія 89-го Конгресу. Непологаджені є такі законопроєкти: справа скасування податкових полегщень для бізнесменів від інвестиційних сум; проєкт допомоги шкільництву; законопроєкт про очищення рік і портів та повітря у великих метрополіях; допомога закордонним державам, допомога академічному шкільництву та численні інші проєкти. Палата працюватиме до 9-ої години вечері, і передбачається також праця в суботу, на що погоджуються провідники обидвох партій. Також і Сенат має ще поважне число проєктів, до сї невіршених. Між ними є законопроєкт про суму на поборювання вбогости, яку Сенат збільшив на 750 мільйонів доларів в порівнянні з тою сумою, яку схвалила Палата Репрезентантів у видаті 1.75 більйона дол. Цю справу має вирішити спільна Конгресова Конференція.

У Вашингтоні ведуться наради про американські бази у Франції

Вашингтон. — У зв'язку з перебуванням французького міністра закордонних справ Моріса Кув де Мурвіля на сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, між ним і державним секретарем Діном Раском ведуться наради головно про дві справи: долю американських баз у Франції та в'єтнамську проблему. Згідно з вимогою президента де Голля, Америка вже розпочала евакуувати з Франції своїх 65.000 стаціонарних там воєнів і 650.000 тонн матеріалів. ЗДА вимагають згоди від Франції, що у випадку війни Америка матиме автоматично право вернутися на ті бази, Французький міністер будить стоїти на її становищі, що це може статися тільки тоді, коли Франція виповість ту саму війну, що й вестиме Америка, бо в іншому випадку — Франція не хоче автоматично вступати у війну, в яку вступала Америка. Щодо в'єтнамської проблеми, то між становищами Америки і Франції не може бути згоди ні навіть наближення, бо Франція де Голля вимагає

ВИДАНО ПОКАЖЧИК ЗМІСТУ "УКРАЇНСЬКОГО КВАРТАЛЬНИКА" ЗА 1944-1964 РР.

Нью-Йорк. — У В-ві Українського Конгресового Комітету появилася покажчик змісту англійського журналу "Український Квартальник", що його видає УККА. Покажчик охоплює роки 1944-1964. Індекс до томів I-X за рр. 1944-54 був складений проф. Миколою Чубатим, редактором "Українського Квартальника" в рр. 1944-57, і індекс до томів XI-XX за рр. 1955-64 складений теперішнім редактором цього журналу Володимиром Душичним. Видано покажчик з мистецькою обкладинкою Богдана Титли на 80 сторінках друку.

Українська громада Вунсакету вшанувала Івана Кокольського

Вунсакет, Ровд Айленд. — В неділю, 2-го жовтня по полудні, місцева Українська Громада вшанувала свого до вголітного провідного члена, тепер головного касира Українського Народного Союзу Івана Кокольського, влаштувавши йому прощальний бенкет, з участю репрезентантів всієї громади та багатьох позаміських гостей, переважно з-поміж до-теперішніх і теперішніх співпрацівників п. Кокольського з Українського Народного Союзу. Цей бенкет владності і прощання влаштував окремий комітет, в склад якого входили: Гнат Тепер, Лев Гардінк, Дмитро Сарахман, Флекса Околіта, Чарль Кучерявка, Ілля Стрик, Кость Корняцький, Євген Тепер, Дмитро Ясінчук, Євген Самбірський, Михайло Михалюк, Андрій Гладик, Петро Гнєско та Петро Тепер. Проводив бенкетом стейтний асемблеї та відомий наш діяч Орест Чагарин. Започаткував це зворушливе свято молитвою місцевий український православний парох о. прот. Юрій Красевич, а перше привітання для п. Кокольського, його дружини й двох дочок та гостей вголосив голова Т-ва "Запорозька Січ", 206го Відділу УНС, Гнат Тепер. Дальші привітання та побажання для п. Кокольського вголосили, згадуючи його чесноти й заслуги для громади: почесник Вунсакету Едвард Луїс, конгресмен (україн-

Іван Кокольський

ського роду) Ст. Джермен, головний пресідник УНС Йосип Лісогрі, голова місцевої Шкільної Ради, в якій п. Кокольський займав відповідальний пост директора шкільних будинків міста, Вільям Арнолд, суперінтендент міських шкіл Едвард Кондон, гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, заступний гол. пресе. УНС Марія Душичн і Володимир Сохан, гол. радна УНС з Бостону ала, Анна Чопик, місцевий з а служений громадянин проф. Пасічник та ред. А. Драган, а п. Вол. Кондерфорський від імені Громади передав п. Кокольському в подарунок золотий годинник, як вияв владності і пошани. На закінчення промовив п. Кокольський, дякуючи Громаді за співпрацю й пошану. Закінчено цю родинно-громадську врочистість співом многолітств та молитвою.

Айзенгавер пропонує збільшити збройні сили у В'єтнамі і виграти війну

Шикаго, Ілліной. — Колишній президент Д. Д. Айзенгавер 30-го вересня заявив, що треба негайно збільшити американські війська у В'єтнамі, щоб можна було переможно закінчити війну. Колишній президент не дав ясної відповіді на запит, чи вживати атомової зброї, чи ні, але він сказав на пресовій конференції в Шикаго: "Я наказав би таку акцію, щоб виграти війну". Айзенгавер казав, що він знає, як представляється ця справа під оглядом політичним, але треба б веститак війну, щоб її виграти. Справа виграти війну у В'є-

Советські військовики були під обстрілом американських літаків

Москва. — Совети вперше призналися, що їхні військовики, які вишколюють в Північному В'єтнамі тамошні воєники в орудуванні протилетунськими ракетами, опинилися під обстрілом американців. "Красная Звезда" оприлюднила 2-го жовтня ц. р. репортаж свого кореспондента з столиці Північного В'єтнаму Ганюю про надлет американських літаків проти одного становища протилетунських ракет. Названий орган советського міністерства військових справ признає, що советські фахівці вишколюють північних в'єтнамців в протилетунській обороні, але пікреслює, що вони тільки придивляються збоку, як самі в'єтнамці вистрілюють ракети проти американських літаків. Очевидно, в тому репортажі описано, як американським літаком не вдалося знищити ракетних становищ і як батарея протилетунських ракет зараз таки після першого несподіваного налету була босздана. Цікаві два моменти в тому репортажі, а саме, ствердження, що американські літаки атакують становища протилетунських ракет з низької висоти, коли ракети не можуть заподіяти шкоди, а далі, як цивільне населення у Північному В'єтнамі помасгас маскувати ті батареї, обставляючи їх кущами, ба навіть кломбами квітів.

У Нігерії знову криваві заворушення

Лягос. — Найгустіше заселена чорна африканська держава, Нігерія, яка має понад 56 мільйонів мешканців, стала знову тереном кривавих міжплеменних пограбунків. Наприкінці минулого тижня вибухли в Північній частині заворушення, в яких убито кількасот членів південної — нігерської племені ібос. Між пісінчними й південними нігерськими племенами існує прастарана ненависть. Тепер північ-

Вийшло нове число "Благовісника" Верх. Архископа"

Рим. — Влітку появилос тут чергове, 2-4 число органу кардинала Йосифа Салого п. н. "Благовісник Верхнього Архископа". В цьому 230-сторінковому числі надруковано: Пасхальний привіт Верховного Архископа, Докматичну Книстичицю II Ватиканського Вселенського Собору про Церкву, в українському перекладі та латинською оригіналі, Постанову про Піст, Рішення Священної А-

ПРОФ. А. ГНАТИШИН ВІДВІДАВ УНС І СВОБОДУ

У п'ятницю, 30-го вересня, головну канцелярію українського Народного Союзу і "Свободу" відвідав гість з Європи — наш видатний музик і композитор проф. Андрій Гнатишин. У розмові з езекутивними урядовцями УНС і редакторами "Свободи", проф. Гнатишин живо інтересувався життям і працею українців в Америці, зокрема в діяльності найбільшого заїкалення — музики і мистецтва. Між урядовцями УНС проф. Гнатишин зустрів і своїх давніх друзів та знайомих, зокрема оперового співака мгра Осина Стемуру, свого шкільного товариша, УНС і "Свободу" відвідав проф. Гнатишин в товаристві своїх друзів, п. Добра, в гостинному домі якого в Нью-Йорку він перебуває, та пані Зятяк. На фото, зняті під час відвідин, стоять (зліва): мгр Осин Стемура, пані Зятяк та гість — проф. Андрій Гнатишин.

ГОЛОВА ПУН З'ЯСОВУЄ СВОЇ ПОГЛЯДИ НА ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКИХ ЗМАГАНЬ, ЗАКЛИКАЄ ДО ЄДНОСТІ Й АКТИВНОСТІ

Нью-Йорк. — "На мене впає важкий обов'язок замінити на високому пості Голови Проводу Українських Націоналістів людину, що була не лише в ряді основоположників Української Військової Організації й Організації Українських Націоналістів, але була в ряді співорців Українських Збройних Сил і Української Держави та її найбільш видатних оборонців. Зрозуміло, що члени Українського Націоналістичного Руху, його симпатички, як також і протівники, мають право знати мої погляди на основні проблеми нашої визвольної боротьби, як і життя в дієспорі" — говорив ред. Олег Штуля - Жданович, Голова Проводу Українських Націоналістів, під час влаштованого в його честь бенкету зустрічі в готелі Волдорф-Асторія минулої суботи, 1-го жовтня й опісля з'ясував ці погляди в доповіді та відповідях на запити. Повний текст доповіді ред. Олега Штуля - Ждановича, який був обраний на пост Голови Проводу Українських Націоналістів після смерті полк. Андрія Мельника, буде надрукований в завтрашньому виданні "Свободи". Своєю доповідь закінчив Голова ПУН закликком до єдності й активності, бо це є головною передумовою успіху. Бенкет-зустріч влаштували метрополітальні відділи Організації Державного Відродження України, Українського Золотого Хреста і "Зарево", і в ньому взяло участь кругло 250 осіб, між ними багато репрезентантів крайових і місцевих установ. Відкрив бенкет коротким словом голова Комітету Округу Великого Нью-Йорку Степан Ковальчук, вітаючи гостей і прийнятих та згадуючи активність ОДВУ в користь визвольних змагань України. Ред. Штуля - Жданович — говорив п. Ковальчук — вже третім з черги Головою ПУН, що його вітало ОДВУ на американській землі. Між двома світовими війнами, 38 років тому, був сл. п. полк. Євген Коновалець, а після другої світової війни сл. п. полк. Андрій Мельник. Бенкетом — зустрічю проводив д-р Богдан Шебунчак. Він же представив прийнятих між гостями багатьох репрезентанів українських установ і організацій, а опісля й почесного гостя — Голову ПУН, який, після доповіді, відповідав на цілий ряд перенесених йому на картках запитів від прийнятих. Запити відносились головно до таких справ, як Світовий Конгрес Вільних Українців, відношення до відвідувачів з підвєстської України та можливостей послидання порізнених націоналістичних груп. Відносно цієї останньої справи, Голова ПУН твердив, що в цій справі ведуться відповідні заходи. У мистецькій програмі бенкету — зустрічі квартал бандуристів відіграв у супроводі бандур кілька патріотичних пісень. Бенкет започатковано відігранням американського гімну і закінчено співом "Ще не вмерла". Початкову молитву провів український православний парох Нью-Йорку о. мітрат Лев Весоловський, а кінець молитви провів український католицький парох о. ігумен Орест Засїбїда.

Товариство Українських Інженерів Америки відбуло осінню зустріч і равт на Союзівці

Союзівка, Кергонксон. — Товариство Українських Інженерів Америки та запрошений ним Карпатський Інженерський Клуб з Нью-Йорку відбуло осінню товариську зустріч і равт в суботу й в неділю, 1-го і 2-го жовтня на цій відпочинковій оселі УНСоюзу. Безперервний дощ в суботу перешкодив відбутти запланованій на цей день тенісній змаганні, але вже на пополуудневій засіданні, а після того на співну вечерю ТУІ та КЛК прибуло понад 150 осіб. Офіційною частиною єпільної вечері проводили голови відділів ТУІ інж. Іван Зяць та інж. Методій Борєцький. В програмі вечері був виступ члена ТУІ і відомого поета інж. Євгена Маланака, який представив учасникам творчість талановитого українського поета Лїни Костенко, прочитавши ряд глибокоамітосних та зворушливих поезій цієї, на

"Тризуб" і УСК здобули нові перемоги

"Тризуб", Філадельфія, здобув перемогу 3:1 над дружиною "Тайгерс" з Бостону у мистецьких змаганнях АФЛіги, які відбулися минулої неділі у Філадельфії. Стрільцями воріт для "Тризуба" були Ферейра, Яковина і Бенітез. Після чотирьох лігових гор мас "Тризуб" 6:2 точок і відношення воріт 8:5. А матюри "Тризуба" виграла минулої неділі мистецькі змагання із "Феніксом" з рахунком 7:0. УСК Нью-Йорк переміг заслужено 3:0 німецьку дружину Н. П. Гота у мистецьких змаганнях "Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу, які відбулися минулої неділі на грищі УСК-у у Коледж Пойнті, Н. П. Стрільцями воріт для УСК-у були: Лобатон 2 і Скоралі. Після трьох гор займає УСК у по-

казнику "Великої Десятки" третє місце з точками 4:2 і відношенням воріт 7:3. "Чорноморська Січ", Нью-арк, здобула перше місце 3:3 з італійською дружиною "Рома" з Петерсону у мистецьких змаганнях Американського Футб. Ліги, що відбулися минулої неділі, 2-го жовтня, на грищі "Роми" у Вейлі, Н. Дж. До перерви вели італійські футболісти 0:1. Ворота для "Ч. Січі" здобули і другий півгрі Л. Вільчак 2 і В. Чижович. "Ч. Січ" грала в последньому складі без змагунів з Канади та з трьома контуженими у попередній грі змагунами. У показнику АФЛіги веде далі "Ч. Січ" з точками 6:2 і відношенням воріт 11:7. УСК Рочестер, програмив минулої неділі лігові змагання з дружиною Італійсько-Американського СК з вислідом 1:2. Ворота для УСК здобув Володимир Процюк.

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Жертви невігластва

Відвідини американських громадян, також українського роду, в Совєтському Союзі і, зокрема, в Україні не тепер уже знаходять великого рідкістю. Багато в наших громадян побували вже в останні роки в Україні як приватні відвідувачі, були й такі, що брали участь у різних наукових, мистецьких, господарських та інших американських делегаціях. Продовжується також і кореспонденційний зв'язок наших громадян зі своїми рідними та знайомими в Україні, і хоч листи пишеться в більшості з думкою про наявність в них совєтської цензури, тут і там продираються в них речення і слова, які багато дечого говорять. Можна з усією певністю твердити, що наші громадяни, які в тому чи іншому характері відвідують Україну, бачать її такою, як вона є: окупованою країною, перетвореною окупантом у колоніальну провінцію з усіма наслідками окупації і колоніальної залежності. Доказом цього може послужити і факт, що, маючи на пальцях однієї руки можна порахувати тих відвідувачів, які побачили Україну крізь окуляри вишколених у брехливій пропаганді гідів "Літуріста" і не знавши фактичного стану, стали знаряддям чи жертвою більшовицької пропаганди.

До цих жертв власного невігластва долучається тепер дехто з емігрантських молодих мистців, які відвідують СС-СР, в тому числі й Україну, з якої чи іншої нагоди. Їхні відвідини в Україні використовують горезвісні "Вісті з України", орган режимного "Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном" для великих інтерв'ю, сповнених похвал для "радянської" дійсності і з запереченням таких наявних фактів, як русифікація і знищення всього національного тощо. В цих інтерв'ю про зустрічі нібито тільки з "дітьми культури" є і змислю політичні, дармащо від неї молоді діти відкупується, мовляв, "ми далекі від будь-якої політичної діяльності, але хотілося б висловити деякі думки, які з'явилися у нас за час перебування в Україні".

Нам відомо, — сказано в одному з таких інтерв'ю, — що для океаном деякі українці бояться їхати до Радянського Союзу, зокрема на Україну, заявляючи, що там їм можуть затримати. Але ми ніколи не робили людям зла, то чому мали б боятися поїздки на землю наших батьків? Замість цього так у політику, навіні молоді українські мистці потверджують посередньо більшовицькі брехні, що, мовляв, у Совєтському Союзі карать тільки тих, які "робили зло". Вони не знають, що там за "зло" вважастся чи не все те, що є добре поза Совєтським Союзом, включно з молитвою до Бога. Вони не знають, що найбільш "злом" у тій рабовласницькій імперії є любов до свого народу, праця і боротьба за його волю і щастя. Вони не знають, що як це недавно повідомлено — власне за ці "злочини" судили у Львові та інших містах України їхніх однокласників — студентів.

В таких інтерв'ю частенько дається порада, що українським емігрантам було б дуже корисно мати з Україною постійні зв'язки. Було б добре, щоб за океаном більше знали про життя і всебічну діяльність українського народу на Україні, щоб далі поглиблювалося міцне коріння дружби і любові в рідним народом... Надзвичайно просто, хоч і навіно, тут все вони поплутають, чи за них поплутаю. З таких слів виходило б, що вони "відкрили Україну" і радять емігрантам її пізнавати, а під час зустрічі в Нью Йорку навіть така "бригадирка" як Катерина Колосова відмовлялася відповідати на питання про ситуацію в Україні, говорячи емігрантам, що "яні і так все краще знаєте". Головна плутанина, не тільки в молодих і недосвідчених відвідувачів, це ідентифікація преставників режиму, перемішаних для замилування очей з дітьми культури, із українським народом. Іншими словами — утотожнювання гнобителів із гнобленими. Що й хто може говорити про "закріплення дружби" між емігрантами і українським народом, коли та дружба яніша від сонця на небі. Емігранти потверджують цю свою дружбу з народом у першу чергу тим, що безперервно обороняють його і його права на вільне й незалежне життя перед світом, що для цього і нічого іншого вони покинули рідну землю. Американські українці кожного року видають мільйони доларів на пакунки для своїх рідних та знайомих в Україні, а з тих мільйонів більшість здріра, власне спекулюючи на їхній любові до свого народу, терористична окупаційна совєтська влада.

Молоді відвідувачі України мають право того не знати. Вони — артисти, мистці, не політики. Але кожний, навіть молодий інтелігентний чоловік повинен знати, що не сміє він говорити про те, чого не знає. Бо завжди може впасти жертвою свого невігластва, неінформованості. А коли вони виступають у Совєтському Союзі, то з них можуть зробити ще більші жертви, приписавши їм і сказавши за них таке, що їм може і не снилося.

Софія Парфанович

ВЕЛИКИЙ ВОРОГ

Багато доброго залишилось поза нами. Чи то в нашому житті, чи в житті громади. Багато корисної для неї праці довелось нам залишити частинно виконаною або в самому розпалі. Бо такі рідні праці, що ніколи не кінчаються і що завжди їх потреба. Каже ж прислів'я: "життя коротке, а штука довга". Тут треба розуміти не лише мистецтво, але й кожний рід праці, що його люди мають виконувати. Про один із них так рідко у нас пишуть, а навіть говорять — це справа боротьби з алкоголізмом. Так тут, як і в рідних землях. Щораз частіше я зустрічаюся з цією справою, може тому, що веда роками прогнань боротьбу. Ця справа дуже вражає мене. Та починаю з рідних земель.

Хтось і щось займається цією діяльністю і під більшовиками. Діє там, очевидно, державною кероване товариство при міністерстві охорони народного здоров'я, яке видає відповідну літературу, організує осереди, де концентрується праця. Але успіхи тієї праці мінімальні, зовсім непомітні. Наші землі заливає море алкоголю, в якому народ топить свій отчай, шукає забуття дійсності і сдинної осолоди її, що знаходиться на дні чарки. Бо в інтересі кожного окупанта, а більшовицького зокрема, затопити підкорений нарід в цьому морі, довести його до фізичної і моральної зпідгенерации і морального зпідсугтя. Як ми писали колись: вухо п'яного раба не чує брязкоту кайданів, у які його зокановано.

Не розглядатиму тут цього питання в усіх його аспектах. Воно дуже широке. Але наведу деякі дані, що дійшли до мене округною дорогою з Західньої України. Вони прозвучали для мене як голос розпачу і нечужої клякати мене на поміч. Але я не можу подати поміч тим, у ярмі! Тільки муляє мене ця справа з огляду на наших людей там і тут. Тож постановила писати. Може властиво зрушити і під цим оглядом приспавне сумління народу.

Пише до мене свяченик з Тернопільщини. І то такий, що не змінив віровизнання, працює фізично і попри те виконує свої душпастирські обов'язки. Пише: "З канадського радіо я довідався, що Ви там, що Вас шанували ювілейними святкуваннями (тут дописувач долучує свої побажання)... Я від 18-го року життя, ще як гімназист у Стрию, побачивши сльози своєї сестри, що мала чоловіка — п'яницю, зненавдившись алкоголь. Як пинтомець думкою і семінари у Львові в 1913 році став членом "Відродження", разом з кількома товаришами — богословами, зокрема з теперішнім митрополитом Поесфом. Маю вже сімдесят шостий рік, але не спроневірявся ідеї "Відродження", не зломив слова честі, не по'ю й не курю. І коли я нині, не звалюючи на всі переходи, тішусь несогіршим здоров'ям

та злібностю до фізичної умовної праці, то завдячую це, бо Бозі, щоденний рухач — теж звичка ще з гімназії — але головню вірною додержуванню ідеї "Відродження". На жаль, алкоголь тепер ще більше нищить наш нарід фізично і морально. За кожною посылкою, чи привезе шофер вугілля, чи колгоспний "здоровий" дров з ліночки, або зроз хтось город крім грошей, треба його прийняти горілкою. По селу гонять самого. Нещастя, катастрофи через п'яницю так у місті (п'яні шофери), як і на селі на весіллях, христинках, празниках — не переводяться. "Ось кілька прикладів, з недавніх часів, а то й з останніх днів: "У Тернополі п'яниці крапованих упав з крану і вбирав. П'яний тракторист займав у рів і трактор разом з ним перевернувся догори колесами. Тяжко покаліченню народного здоров'я, яке видає відповідну літературу, організує осереди, де концентрується праця. Але успіхи тієї праці мінімальні, зовсім непомітні. Наші землі заливає море алкоголю, в якому народ топить свій отчай, шукає забуття дійсності і сдинної осолоди її, що знаходиться на дні чарки. Бо в інтересі кожного окупанта, а більшовицького зокрема, затопити підкорений нарід в цьому морі, довести його до фізичної і моральної зпідгенерации і морального зпідсугтя. Як ми писали колись: вухо п'яного раба не чує брязкоту кайданів, у які його зокановано.

відей, сотні статей появлялись систематично у журналі "Відродження", а згодом в гігієнічному журналі "Наше Здоров'я", як і спорадичні в щоденній та періодичній пресі. Гігієнічно-протиялькогольні виставки з лекціями стали засобом боротьби проти займанця. Люди масово переставали п'яти, помиротили протикоршменні плебісцити, прогнали з села коршмарів. На місці коршмен поставали кооперативи та школи. Розвивалась кооперация і скріплювалось наше, гноблене державою, шкільництво. Успіхи нашої праці були застрашані для польських державних чинників. Не дивно, отже, що вони з усією силою звернулися проти "Відродження" і його працівників, проти людей, що любили стати в самообороні й виреклися нищівної огрути.

На жаль, покинувши рідні землі, ми припинили цю працю. Гірко подумати, що пішла вона навівще, і що тепер наш безборонний народ виставлено на винищування. І то не примусовим засобом, а засобом добровільного самогубства. Бо хто покінчить йому, що таким є оте все, що змусило його дописувача відшукати мене і "внести скаргу".

Справа не лише на покінчених нами теренах. Справа лекача і тут, де добробут і брак усіхких стримів кивають людину в обійми пидлиця. Всі це добре знаємо і помічалося так за столом у П'яний вертаєш додому, по вулиці "заганяв качки". Співав, обімав природолюбів стовпів та і приговорював: "Ох, як я тебе, Україно, люблю!" Упав, поражений струмом від електричних дротів. У висліді радикуліт. Залишився інвалідом.

У сусідньому селі сина п'яниці і сам п'яниці по п'яному впав у калюжку, перестудився і дістав туберкульозу легень. До того ж він пристрасний курець. Три рази його оперували, вирізали частину легень. Нині інвалід І-ої групи, не здібний до праці.

"На весіллі п'яний студент почав виділяю колотити гостей, бігаючи за ними, вигукував: "Я лікар і даю вам уколоти!" Нині, як кажуть, дали пристрасно п'я. хоч є вже військовим лікарем".

Дописувач закінчує лист такими словами: "Та досить уже сумних прикладів, до чого доводити той обманець і злочинець, якому ім'я алкоголь".

І без цього листа всім відомо, що наш нарід розпичаючі і що на селі нужда, брак харчів і засобів першої потреби, але горілку завжди можна дістати. Бо, як уже сказано, алкоголь — вірний союзник займанця. Він руйнує здоров'я й силу людини, деправує її морально, вивалює чого вона стає жертвою хвороб і безсиліхню робом. Кінець-рідцем, як тубільці Пидпівної Америки і Австралії. Майо і Маорі, такі народи вмирляють.

Був час, коли ми боролися проти цього лиха, і боролись успішно! Зрозуміли ми вагу цієї справи і всенародно її значення, ми кинулись освідомлювати наше громадянство та мобілізувати його на боротьбу з лихом. Виглошено сотні доповідей, сотні статей появлялись систематично у журналі "Відродження", а згодом в гігієнічному журналі "Наше Здоров'я", як і спорадичні в щоденній та періодичній пресі. Гігієнічно-протиялькогольні виставки з лекціями стали засобом боротьби проти займанця. Люди масово переставали п'яти, помиротили протикоршменні плебісцити, прогнали з села коршмарів. На місці коршмен поставали кооперативи та школи. Розвивалась кооперация і скріплювалось наше, гноблене державою, шкільництво.

Успіхи нашої праці були застрашані для польських державних чинників. Не дивно, отже, що вони з усією силою звернулися проти "Відродження" і його працівників, проти людей, що любили стати в самообороні й виреклися нищівної огрути. На жаль, покинувши рідні землі, ми припинили цю працю. Гірко подумати, що пішла вона навівще, і що тепер наш безборонний народ виставлено на винищування. І то не примусовим засобом, а засобом добровільного самогубства. Бо хто покінчить йому, що таким є оте все, що змусило його дописувача відшукати мене і "внести скаргу".

Справа не лише на покінчених нами теренах. Справа лекача і тут, де добробут і брак усіхких стримів кивають людину в обійми пидлиця. Всі це добре знаємо і помічалося так за столом у П'яний вертаєш додому, по вулиці "заганяв качки". Співав, обімав природолюбів стовпів та і приговорював: "Ох, як я тебе, Україно, люблю!" Упав, поражений струмом від електричних дротів. У висліді радикуліт. Залишився інвалідом.

НА ТЕМИ ДНЯ

ПРО ЗВИЧАЙНУ АРИТМЕТИКУ

З тих пір, як я живу в Америці, майже щодня спостерігаю цікаву картину в тією чудернацькою звичайною арифметикою. Та й ви, шановні читачі, мабуть, помітили ту цікаву "дрібничку", а саме: американська молодь взагалі не вмис добре рахувати.

Це звучить ніби й образливо, але — тільки на перший погляд. Пригляньмося добре! Майже щодня я купую в крамниці якусь дрібничку: ось на 69 центів купив паперу шлюк на 37 центів олівців, а там, може, й пачку цигарок за 25 центів. Здавалося б, дрібниця? Де там! Дрібниця, але не для гарненької дівчини чи кремезного юнака, що вас обслуговує. Нема клопоту, якщо с поблизу ота модерна арифметична машина: натиснув на гудзик раз, вдруге, втретє — вже й загальна сума величезних цифрами стирчить з машини: 1 долар 31 цент. Правда, це треба до цієї суми додати 4 відсоток місцевого податку. Тут уже бідне дівча чи й молодик просто пріс, шукаючи відповідну колонку в спеціальній податковій таблиці. І пріс догвенкаю. Ну, а як взагалі тієї машини ані тавація — "тробл" виходить — або недобере, або перебере, або черть година чікає терпеливий покупець, і це не поодинокі випадки — це майже масове явище. Особливо воно владас в вічі влітку, коли шкільна молодь масово працює в крамниці. А мусіло б бути навпаки: якраз тоді, коли студенти зі шкіль у крамниці працюють, таких явищ не повинно бути.

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи перед якого міг би поставити "обманця і злочинця", то в наскількі ліпшому — і гіршому — положенні с ми, на еміграції. Ліпшому, бо масо повну свободу купувати і вживати те, що виберемо чи чого потребуємо. Нам ніхто не підсугує чарки з отрутою, бо йхто не зацікавлений у нашій загібелі. Ми масо такий необмежений вибір усього, не лише для щоденних потреб, але й для люксусу, що для нас алкоголь не с сдиним засобом і способом осягнути задоволення. Правда, алкоголь — наркотик, і в цьому його сила. Ані смачно приготовлене м'ясо чи торт, ані овочі і безалькогольні напої не мають такої приголомущоючого діяння, як алкоголь. Але ми мусимо розуміти, що вживання його, як і швидше та небезпечніше двоухих наркотиків з групи опію чи тепер продукуюваних синтетиків, с для нас згубне і разом с асиміляцією та денационалізацією веде до винищення й дегенерації нас тут, на еміграції. Тут, де ми нахально мось, що ми борці і прийшли продовжувати боротьбу проти ворога. Гарного союзника знайшли ми собі!

Вважаю це за свій обов'язок супроти подвижників тверезості, моїх співробітників і народу, що пішов за нашими климами. Коли він, через своїх ліпших синів, шукає трибуналу, перед який прийняти міг би посяржитися чи

ПРОТОКОЛ 26-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбулася в готелі „Шерман Гава” в Шикаго в тижні від 16-го до 21-го травня 1966 року *

(1)

У Конвенції взяли участь:

1). ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ: Йосип Лисогір — головний президент; Степан Куропась — заступник головного президента; Анна Герман — заступниця головного президента; Ярослав Падох — головний секретар; Роман Слободян — головний касир.

2). ГОЛОВНІ РАДИ: Богдан Зорич, Ярослав Гук, Тарас Шпікула, Дмитро Шмагала, Василь Б. Гуссар, Андрій Джула, Анна Чопик, Іван Ожежинський, Олена Олек, Осипа Олінкевич, Мирон Куропась, Марія Демидчук.

3). ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Володимир Галан, Петро Пуцило, Іван Кокільський, Іван В. Іванчук.

4). ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР органу УНСоюзу: Антін Драган.

5). ДЕЛЕГАТИ:

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
1	2	Володимир Л. Чернега
2	2	Єлизавета Сенюк
3 — 306	2	Данило Слободян
5	2	Марія Курочка
6 — 394	2	Володимир Левенець
7	2	Андрій Вовк
8	2	Адолф Словик
	2	Василь Мандзій
	2	Володимир Козіцький
9 — 228	2	Олена Салак
13	2	Павло Шевчук
14	2	Михайло П. Отрок
	2	Володимир Роговський
15	2	Остап Зинюк
19 — 203	2	д-р Роман С. Голіят
20	2	Андрій Триш
	2	Володимир Тустанівський
21	2	Іван Баранник
22	2	Ольга Козак
23 — 138	2	Анна Прескович
25	2	Квітка М. Стецюк
	2	Анатоль Домарський
27	2	Люба Лапчук
	2	д-р Осип Утряско
29	2	Ольга А. Малішак
30 — 60	2	Михайло Філіп
33	2	Софія Орш
35	2	Богдан Вовчик
36	2	Софія Гуцька
37	2	Марія Процак
38	2	Степан Гонза
39	2	Іван Пиндус
	2	Віктор Осухівський
	2	Олекса Шмокалюк
42	2	Петро Головачук
	2	Іван Бліха
	2	Роман Шраменко
43 — 332	2	Володимир Сиваник
45	2	Микола Сенник
	2	д-р Ярослав Бернадян
46 — 265	2	Іван Сквіртнянський
47 — 438	2	Анна Гарас
48 — 31	2	Степан Івасечко
49 — 478	2	Степан Вовк
52 — 241	2	Дмитро Хрупалик
53	2	Карло Сачко
54 — 312	2	Василь Добчанський
55	2	Адам Ціздян
56 — 212	2	Михайло Медвідь
57	2	Василь Жмуд
58 — 162	2	Іван Яковенко
59	2	Михайло Галькевич
	2	Тарас Сливинський
62 — 328	2	Василь Дупряк
63	2	Михайло Турко
	2	Мирослав Луковський
	2	Вільма М. Турко
64 — 359	2	Антін Зелінський
65	2	Франко А. Федос
67	2	Володимир Пяпюк
69 — 129	2	Микола Ковбасник
70	2	Петро Костик
73 — 181	2	Дмитро Лободяк
75	2	Богдан Верещинський
76	2	Василь Салабун
	2	Василь Гнатів
78	2	Іван Петрун'ю
81 — 148	2	Антін Лукіяничук
83	2	Степан Гавриш
	2	Роман Карбівник
85 — 98	2	Тома Панко
86 — 393	2	д-р Іван Серап
88 — 143	2	Володимир Квас
90	2	Іван Височанський

* Цей протокол, згідно з однодушним рішенням конвенції, друкується з деякими незначними скороченнями.

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
91	2	Петро Кочірка
93 — 122	2	Іван Данилюк
94	2	Іван Заблоцький
	2	Володимир Борискевич
	2	Михайло Бабій
96	2	Осип Полатайко
99 — 169	2	Василь Валігун
100	2	Андрій Цебак
102	2	Микола Бобечко
	2	Григорій Голубець
	2	Михайло Мовельський
103	2	Павло Стецюк
104	2	Степан Мисак
105	2	Іван Ракоцій
	2	Степан Слободян
106	2	Гавриіл Дацьків
	2	Андрій Іванюк
	2	Михайло Попель
107	2	Степан Долоніцький
109	2	Володимир Звіряк
112	2	Марія Капраль
	2	Марія Федяк
113	2	Іван В. Ярчак
	2	Осип Е. Куземчак
114	2	Володимир Бережан
	2	Микола Б. Ткачук
	2	Микола Ляшенко
116	2	Степан Шилкевич
117	2	Роман Іваницький
119 — 140	2	Ольга Мамрич
120	2	Володимир Рефт
	2	Іван Фечушак
121	2	Олекса Гадз
123	2	Іван Голик
124 — 313	2	Олександр Бала
125	2	Іванна Подола
	2	Анна Кикта
127	2	Марія Гаравус
	2	Ілля Була
	2	Атанас Кобрин
128 — 166	2	Іван Федірко
130	2	Іван Малець
	2	Василь Піх
131	2	Лев Боднар
	2	Микола Сенчишак
132 — 396	2	Доналд Смерека
133	2	Анна Дубас
134 — 384	2	Анна Клим
137	2	Михайло Колодуб
142	2	Мирослав Маркович
144 — 403	1	Микола Чомко
146	2	Степан Хомяк
147	2	Іван Заворський
	2	Микола Іовник
	2	Іван Гуцайлюк
150 — 402	2	Анна Бурій
151	2	Анна Пяпюк
153	2	Іван Скіра
	2	д-р Богдан Гнатюк
	2	Володимир Т. Дармопай
155	2	Михайло Фединський
	2	Микола Степась
	2	Корнелю Галушка
156	2	Микола Яцик
	2	Іван Чабан
157 — 285	2	Михайло Харів
158	2	Юрій Сокол
	2	Володимир Костяк
161	2	Іван С. Антушак
	2	Євстахій Прокопович
	2	Михайло Гладько
163	2	Степан Філик
	2	Микола Курко
164	2	Іван Кудряк
165 — 506	2	Марія К. Пелехата
168	2	Михайло Шпир
170	2	Дмитро Дидик
	2	Павло Мельє
171	2	Анастасія Расн
173	2	Петро Шерба
174	2	д-р Атанас Слюсарчук
175	2	Ярослав Базюк
	2	Василь Папіж
176	2	Михайло Остап
	2	Григорій Чомко
177	2	Іван Лаба
178 — 278	2	Петро Ковальчук
179	2	Михайло Дмитришин
182	2	Іван Живцький
183	2	Володимир Дідик
184	2	Богдан Ластовецький
191	2	Василь Колодій
	2	Павлю Джинджиристий
192	2	Матвій Політило
194	2	Іван Васильшин
	2	Михайло Салдан
	2	д-р Володимир Нестерчук

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
204	2	д-р Василь Палідвор
	2	Павло Марко
	2	д-р Олександр Соколішин
206	2	Лев Гардінк
	2	Володимир Кіндефорський
207 — 115	1	Павло Рева
213	2	Володимир Козак
214 — 340	2	Омелян Твардовський
216 — 248	2	Антін Маланяк
217	2	Онуфрій Голод
	2	Василь Велигонч
	2	Вінцентій Кюба
218	2	Степан Бурій
219	2	Осип Вєробець
	2	о. Микола Харіщак
220	2	Іван Мелінішин
221	2	Петро Гут
	2	Марія Шпікула
	2	Петро Куліш
	2	Іван Михальцевич
	2	Михайло Ременюк
222 — 167	2	Ярослав Кришталович
223	2	Іван Гринчишин
226	2	Мирослав Кальба
229 — 280	2	Григорій Дутчак
230	2	Петро Ліщак
	2	Михайло Мартинишин
233	2	Олена Магер
234	2	Іван Іванчик
	2	Василь Головинський
235 — 504	2	Михайло Бобер
236	2	Іван Новак
237	2	Михайло Крика
238	2	Анна Ремик
	2	Данило Бортник
239	2	Михайло Ковальчук
240	2	Андрій Стецяк
	2	Андрій Запаранок
	2	Володимир Яким
242	2	Михайло Мазур
243	2	Антін Гайдук
245	2	Михайло Мартиненко
	2	Петро Булат
251	2	Тарас Ю. Шмагала
	2	Ярослав Кравчук
252	2	Михайло Польовий
253 — 209	2	Степан Михалишин
254	2	Василь Романішин
	2	Петро Селемен
256	2	Ольга Недошитко
257	2	Петро Сильчак
	2	Микола Новак
259	2	Юлія Гуглик
	2	Петро Роздільський
261 — 331	2	Петро Аркотин
266	2	Василь Труфін
	2	Осип Пащак
267	2	Іван О. Флис
	2	Юрій Васильців
268	2	Омелян Барилка
270	2	Михайло Баран
	2	Антін Шарац
271	2	Іван Чопко
272 — 435	2	Михайло Литвин
274	2	Олекса Добрянська
276	2	Степан А. Іваницький
	2	Осип Прокопович
	2	Євстахій Гомотюк
277	2	Володимир Василенко
	2	Василь Дерлиця
	2	Михайло Волошин
281	2	Мирон Сірий
282 — 477	2	Катерина Лукач
283	2	Павло Піроганіч
284	2	Іван Василека
286	2	Олекса Барна
287	2	Теодор Литвинюк
	2	Володимир Я. Сохан
288	2	Дмитро Мушастий
289	2	Іван В. Міцук
290 — 405	2	Михайло Хома
291	2	Маргарита Рутенська
292	2	Петро Федик
	2	Михайло Дужий
	2	Іван Ващук
293	2	Андрій Данильчук
	2	Марія Душиник
295	2	Василь Пулк
	2	Євстахій Мотрович
296	2	Петро Лобур
301	2	Василь Іващук
303 — 12	2	Осип А. Машак
304	2	Микола Гнатик
	2	Михайло Завійський
305	2	Михайло Гентош
307	2	Дмитро Галонжжа
310 — 160	2	Микола Долгун
316	2	Володимир Гавриляк
	2	Іван Новак
	2	Володимир Гуряньський
317 — 263	1	Анастасія Д. Андрушишин
318 — 44	2	Юлія Творик
319 — 333	2	Юрій Вельгош
320	2	Іван Малко
	2	Осип Зінкевич
321	2	Дмитро Цюх
323 — 92	2	Василь Федін
324	2	Іван Струк
325	2	Василь Цюпа
	2	Володимир Клошник
	2	Василь Троць
327	2	Андронік Копистянський

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
	2	Володимир Білий
330	2	Ярослав Мартинюк
334	2	Степанія Боганик
	2	Микола Задерецький
335 — 80	2	о. Євстахій Писар
336	2	Григорій Кісіль
	2	Григорій Степанік
337	2	Емануїл Притула
338	2	о. Микола Федорович
339	2	Семен Луцаний
341	2	Володимир Гіряк
	2	Петро Мудрий
	2	о. Петро Мелєх
342	2	Катерина Федоришин
343	2	Тимко Бутрей
344 — 247	2	Микола Дербуш
345	2	Олександра Костюк
	2	Роман Чучкевич
346	2	Григорій Тимчій
347	2	Марія Макар
348	2	Степанія Волошин
	2	Осип Геречка
349 — 378	2	Тома Фінів
350	2	Ярослав Шербак
352	2	Микола Василюк
353	2	Павло Ващиний
354 — 141	2	Михайло Воробець
356	2	Катерина Мураль
358	2	Іван Гаврилюк
360 — 299	2	д-р Василь Вишванний
361	2	Іван Пригода
	2	Іван Винник
362	2	Федір Петрик
364	2	Василь Брездун
	2	Михайло Пал
367	2	Василь Попович
	2	Юлія Кушнір
	2	Теодор Песко
368 — 429	2	Василь Подубинський
369	2	Сва Колтонок
370	2	Григорій Гіна
371	2	Юлія Баранюк
	2	Іван Оверко
372	2	Осип Ярема
374	2	Володимир Федорів
375	2	Петро Тарнавський
	2	Іван Данківський
	2	Михайло Семків
379	2	Богдан Кашуба
	2	Петро Семків
	2	Катерина Гарбіст
382 — 28	2	Осип Хома
383	2	д-р Михайло Данилюк
385	2	Петро Пішко
	2	Іван Лисогір мол.
386 — 232	2	Василь Олійник
387 — 246	2	Євстахій Воловняк
388	2	о. Омелян Мицик
	2	Іван Скоцилас
397	2	Михайло Ніч
	2	Петро Генгало
399	2	Іван Красник
	2	Роман Припхан
406	2	Микола Мартинюк
	2	Михайло Борик
407 — 408	2	Василь Діцюк
413 — 322	1	Олена Рагушна
414	2	Іван Телюк
	2	Микола Кошак
418 — 480	2	Іван Мельник
422	2	Тихон Телюк
423	2	Теодосій Носівич
	2	Константин Кобрин
	2	Михайло Ольшанський
424 — 231	2	Володимир Басюк
425 — 300	1	Роман І. Смух
427	2	Петро Дяків
430	2	Осип Бакай
	2	Роман Дяків
	2	Остап Тарнавський
	2	Микола Мота
432	2	Онуфрій Максимів
	2	Роман Ваврук
	2	Василь Верига
434	2	Бронислава Мельник
	2	Дмитро Попадницький
436	2	Петро Вербоцький
437	2	Михайло Малнівський
	2	Роман Чернобиль
439	2	Володимир Заєрковський
44		

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
473	2	Микола Грєб
	2	Юрій Дзєв
479 — 18	2	Ярослав Петрів
481 — 17	2	Григорій Шараневич
484	2	Володимир Заларанюк
	2	о. Богдан Смік
485 — 97	2	д-р Микола Сядор-Чарторийський
488 — 152	2	Ярослав Блїшак
487	2	Микола Денісюк
489 — 86	2	Микола Шпїтїко
490 — 172	2	Олександра Паньків
495	2	Іван Паньків
498 — 444	2	Нїкандер Буковський

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ, ПРИЗНАЧЕНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ:

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

1. Мгр. Іван Геврїк, 445 Відділ, Вінїпег, Ман.
2. Адв. Тома Дармопрїт, 153 Відділ, Фїлїдєлфїя, Па.
3. Тарас Шмагала, 251 Відділ, Кївїленд, Огаїо
4. Д-р Василь Палїдвор, 204 Відділ, Нью-Йорк, Н.Я.
5. Проф. Іван Телюк, 414 Відділ, Нью-Гейвен, Конн.

ВЕРІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

1. Петро Федїк, 292 Відділ, Дїтроїт, Міш.
2. Михайло Федїнїшин, 155 Відділ, Перт Амбї, Н.Дж.
3. Микола Новак, 257 Відділ, Лос-Анджелес, Калїф.
4. Василь Попович, 367 Відділ, Рочестер, Н.Я.
5. Микола Сенчїшак, 131 Відділ, Шїкаго, Ілл.

ПЕРША СЕСІЯ

Двадцять Шосту Звичайну Конвенцію Українського Народного Союзу, яка відбулася в приміщеннях готелю „Шерман Гавз“ у Шїкаго, Ілл., відкрив у понеділок, 26-го травня 1966 року о год. 9.15 рано голова Конвенційної Комїтету і заступник головного прїдсїдника УНСоюзу інж. Степан Куропас. Він привїтав делегатів в іменї 25-членного Конвенційного Комїтету та попросив о монїсьїяро Володїмїра Паску, пароху катедрального храму св. Миколая в Шїкаго, провести молитву. Делегати прослухали стоячи молитву виголошену в двох мовах, українській та англїйській, такого змісту:

„Помолїмося Господеви:
 Всемогутній Боже, Володарю неба і землї, Спасителю людського роду, Давателю всего добра — просїмо Тебе, вислухай молитву нашу, Кермуй волею, ушлїхетної заміри, подай ясність думки, збільши досвід і обачність зїбраних тут сьогодні і в часї переведення нарад Конвенції.
 Дозволь довершити цього дня з Тобою поміччю і благословенням в згодї, любовї і вітїрпальностї, маючи на очах вїснєлі цілі і змїцненїя дїяльностї організації.
 Скрїпи, о Боже, в серцїх бажаних чинити добро, усвідомлєнням достїнностї дїла з почуттям відповідальностї перед Тобою, Всесильний Боже, Твоїми духовними прїдставниками на землї і перед всїм членством організації.
 Нехай це завданнє буде сповнюване розважно і корисно для загального добра української нації і потреб Українського Народного Союзу. Нехай всї, що беруть участь у Конвенції, рівно подїляють намагання чесно і справедливо сягнути благодатї, що ними Твоє Божєське Провидїннє дозволяє користуватися людям доброї волї і хай в цьому дусї продовжать наради Конвенції, насиченї ідеалїзмом, щоб заховати дїшї духовї і національнї надбання і завершеннє цих бїльших успїхів в будучностї.“

Опїсля інж. Степан Куропас заповїв започаткування Конвенції відсїдваннєм, американського та українського національних гимнїв, що їх виконала Лїліан Опїхана, членка 22-го Відділу УНСоюзу, із фортепїанним супроводом проф. Васїля Шутї. До спїву українського гимну „Ще не вмерла“ включились спонтанно делегати і делегатки. Також відїграли з платївки канадїйської гимни у виконаннї хору в українській мовї.

Конвенцію формально відкрив головний прїдсїдник УНСоюзу Іосїп Лїсогор. Він пояснив, що на цїй Конвенції започатковано — впродовженнє вперше прїзначенї мїсяч делегатом після чисел Відділїв, що їх вони репрезентують. Він заявив, що це проба, яку делегати можуть прїйняти за добро, або і можуть цей порядок прїзначенї мїсяч змїнити. Тодї головний прїдсїдник виголосив таку вступну промову:

„Нехай це завданнє буде сповнюване розважно і корисно для загального добра української нації і потреб Українського Народного Союзу. Нехай всї, що беруть участь у Конвенції, рівно подїляють намагання чесно і справедливо сягнути благодатї, що ними Твоє Божєське Провидїннє дозволяє користуватися людям доброї волї і хай в цьому дусї продовжать наради Конвенції, насиченї ідеалїзмом, щоб заховати дїшї духовї і національнї надбання і завершеннє цих бїльших успїхів в будучностї.“

СЛОВО ГОЛОВНОГО ПРІДСІДНИКА УНС ІОСИПА ЛІСОГОРА

Високошановні Делегати і Делегатки, Всесвітні Отці, Дорогі Гості, Вельможановні Панї і Панове

Маю велику честь і прїсмінь прївїтати Вас на 26-їй Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу та офіційно проголосити її відкриттю.

У додатку до формальної програми нарад, яку передбачає наш Статут, Шїкагівський Конвенційний Комїтет прїготовив цїлий ряд цїкавих подїв, якї повинні дуже упрїємити всїм делегатам та їх родинам і прїятелям побут у цїй середньо-західній метрополїї. При відповідному використуванні часу, ми могли б взяти участь у всїх цих подїях, але ми, як делегати, мусимо цей тїждень прївїтати повним і вичерпним дебатом над тим, що впродовж минулих чотирьох рокїв досягнено і чого не досягнено, мусимо серйозно застанївнїти над можливостями й напрямними дальшої акції в майбутньому та і, вкїнці, вїнести рїшення, якї визначать нашї цїлі на найближчих чотирьох роки.

Нашї наради повинні і будуть прїходити під знаком нашого окремого заїкавлення добром нашого членства та цїлями нашого Союзу, але ми як і завжди будемо найглибше заїтересованї і загальними справами нашої Громади та змаганнями наших повноволїених братїв. Часом могло б здаватися, що нашї громади живуть в окремому для себе свїтї, в так званих геттах, але в дїйсностї вони є в кожному відношеннї інтегральною частиною активної сцени американського й канадїйського життя. Ми знаємо, що українцї йдуть вперед і здобувають щораз новї успїхи в професїйному життї, в бізнесї, в політїцї, на вивочному полї. Їхнї імена і хїля активностї появляютьсь все частїше в крайових і мїжнародних повїдомлєннїях та конференцїях. Тому їм не дївно, що така динамічна активностї у минулих чотирьох роках прїзвела до драматичних змїн у наших громадах. Головною подїєю, що майже цїлковито опановувала сцену нашого життя в Америцї, була справа пам'ятника Тарасовї Шевченковї у Вашингтонї. Цей пам'ятник, запропонований нашою конвенцією в 1958 роцї, став дїйсностю в 1964-му роцї, але щойно після критичного змагання. Могутнї опоненти із вївойничим „Вашїнгтон Пост“ на чолї розпачливо намагались звїнїтити нашї плани атаками на заслугї Шевченка для американських почестей, намагались тим самим дискредитувати перед американською публікою український нарід та його справу. Але, завдяки надзвичайно кооперативній акції всїх елементів у всїх американсько-

українських громадах, нам пощастило рїшально відбити цей виклик.

Проте, на цьому не закінчилися нашї клопотї. На нову тактику рїшилася Москва. Започаткувало її публїчне звернення нїбито дїячів української культури із со-вєтської України в справї запрошення їх до участї в урочистостях відкриття пам'ятника. Цей крок викликав розбїжностї опїнїй, але величезна бїльшїсть наших людей були проти цього запрошення. Проте, це Москви не знеохотило. Вкоротцї зааранжовано відїданнє так званих культурних груп туристїв із со-вєтської України для зустрїч з їхніми „братями“ в Америцї і Канадї. Цї відїданнє, з улагї на стаж відвїдувачів, викликали гостру й емоційну реакцію, що створила деяке замїшання, а то й огрїчення. Все ж таки холодний розум переїмє, а час поступово, але певно прївертєтє знову здорово оцїнку і розсудок. Полїтичним вершком того перїоду в Америцї було відкриття пам'ятника Шевченковї в Вашингтонї, довершене колишнім президентом Аїсєнхаєром у прївїтностї прїблизно стотїсячної маси українцїв.

Полїтичнї досягненнє нашої Громади в Канадї були ще бїльш драматичнї. Прем'єр Джан Дїфенбекєр, якїй довершив відкриття пам'ятника Шевченковї в Вінїпегу в 1961-му роцї, взяв участь у 7-му Конгресї Українцїв Канади. Професор Павло Юзїк був найменований до смертним сенатором Канади, долучуючись до сенатора Гнатїшина в тїй високїй інстїтутї. Поважна кїлькїсть послїв українського походження в парламентї продовжували грати важливу роль в урядовому життї Канади та живити своїх впливїв у користь боротьби за волю поневоленних народів.

В Америцї активна підтрїмка Дня Української Незалежностї і Тїжня Поневолїених Нацїй збоку сенаторів, конгресменів та губернаторів стейтїв і посадників мїст є переконливим доказом продовжуваного поступу в дїйсному розумїнні української проблематики американськими державними прївїдниками. Ми, без сумнїву, поступово вперед щодно політичнї важливостї і впливїв.

Одна з найважливїших подїв в новїтїй українській історї заїснєвала в лютому 1963-го року, коли свїт був зрушений, а Католицька Церква глибоко зворушена повїдомлєнням про те, що мїтрополїт Іосїф Слїпїй був звільнений та прїбув до Рїму після 17 рокїв ув'язнення в со-вєтських тїярмах та сїбирських таборах каторжної працї. Його звільненнє було наче чудесною вїдповїддю на гарячї молитви мільїонів вїрних. Цїлком природно, що його прїбуття і прївїтностї в Рїмї викликала найглибшї національнї почування та збільшила українські аспїрацїї. Мїтрополїт-мученик Іосїф Слїпїй, тепєр Кардинал, був важливою особистїстю на Другому Ватиканському Соборї, що зачався восени 1962-го року і що не тїльки схвалив важливї змїни в Католицькій Церквї, але також відкрив новї можливостї до згоди мїж католиками, православними та іншими вїрнїзованнїями. Цей новий дух співпрацї вїддїражалося в кожній українській громадї в свїтї і наповно прїнесє невимовнї духовї й моральнї користї для нашого народу.

Справа пам'ятника Тарасовї Шевченковї, звільненнє мїтрополїта Слїпїго і найменування його на патрїархїорїого Верховного Архїєпископа Української Католицької Церкви та прїнесеннє до гїдностї Кардинала, як і полїтичнї успїхи доходили до сенсацїйностї в нашому щоденному життї. Але це ще не все, що дїялося. В одній за одною в наших громадах з величезним розмахом збільшувалися і полїпшувалися фїзичнї устаткування, щоб перетворити наше життя в прїємнїше й бїльш продуктивне. Будовано або плановано новї катедрї, новї церквї, новї колеждї і школи, новї народнї домї. У Фїлїдєлфїї започатковано будову двох катедральних храмів, католицького і православного. Будовано або започатковано будову нових церков коштом від 50,000 до понад мільїона доларів у кїльканадцятьох наших громадах. Збудовано або поїнцїро колеждї в Стемфордї в Коннектїкатї, в Вінїпегу в Канадї, та у Фокс Чейсї біля Фїлїдєлфїї. Збудовано цїлий ряд нових щоденних параванїйських шїкол. У багатьох мїсцєставах Америцї і Канади від Атлантику до Пасїфіку збудовано новї, часто лїкєусовї народнї домї і громадські осередки.

У бїльш заїлюднених районах нашї організації, що охоплюють усї прошарки нашого життя, збільшили свої ряди. Органїзації таких професїоналїстїв, як лїкарїв, інженерів, правників, журналістїв, вивочників і артистів безпосередньо і бїльш активно включились в нашї громадські справи. Студентські громади й молодечї організації поширювали свою дїяльностї і невпинно змагали до сильнїшої й повнїшої участї молодї в громадському життї. На бїльшу скалю продовжували свою вивочну і товариську активностї нашї жїночї організації. Кожна група була в походї. Вже почалися наріканнє, що забагато дїється в тому самому часї. Це могло бути правдою, але це також вказувало, що наше громадське життя бїльше урїзанїманїстїється, ускладнюєтєся, ставить бїльшї вимогї — іншими словами — зроблено загальнїй поступ на найширшому фронтї.

Таке було загальне тїло, на якому наш Союз — найбїльша українська братерська організації в свїтї — виконувала свою працю впродовж минулих чотирьох рокїв. Могло б здаватися, що коли так багато дїялося в наших громадах, Союз не повинен би мати бїльших труднїв у постїйному збільшуваннї свого членства. Але фактично, в деякому відношеннї саме це й гальмувало нашу організаційну активностї, що нам треба було так багато часу й енергїї вїддавати додатковим справам. Проте, я особисто вважаю, що на довгу мету ми всї з цього тїльки скорїстасмо, бо будемо наше громадське життя на солїдних основах, якї допоможуть нам продовжувати нашу культуру і нашї традицїї та передачі їх генерациї, яка прїйде по час. Тим самим ми промонуємо Українському Народному Союзовї йти до ще бїльшого і ще свїтлішого майбутнього.

А тепєр, закї прїступимо до дальшого порядку нарад, ще поставивши з мїсьц та хвїлинною мовчанкї вїддїлю заслужено пошану шїстєтї тих наших членів, що вїїшли від нас у звітнєвому часї, мїж ними й таких передових наших дїячів, як свїтлї пам'ятї редактори д-р Семєн Демїдчук і Степан Шумєйко та головнї раднї Олена Штогрїн і Богдан Мельник. Рївночасно вїддїлю свїтлу пам'ять померлих в звітнєвому часї двох перших наших громад. Президента З'єднанїх Держав Америки Джана Фїлджералда Кеннедї і Президента Української Народної Республїки в екзилї д-ра Степана Вїтвїцького.

‘UNA WILL CONTINUE TO FORGE AHEAD’

(Introductory Remarks by Joseph Lesawyer, Supreme President of the Ukrainian National Association, at the opening session of UNA's 26th Convention in Chicago, Ill., on May 16, 1966)

It is an honor to welcome you to the 26th Regular Convention of the Ukrainian National Association and to officially declare the Convention in session. In addition to the formal program prescribed by our By-Laws and Constitution, a series of interesting events has been arranged by the Chicago Convention Committee, which should make the stay in this great mid-west metropolis very pleasant for all the delegates, as well as their families and friends. With judicious use of time we may be able to participate in all the events, but as delegates the week before us must be devoted to a full and thorough discussion of what was or was not accomplished in the last four years, to serious deliberation on the possible courses of action available to

us in the future, and then finally to make the decisions that will outline our goals for the next four years.

Our proceedings will be and should be dominated by our specific interest in the welfare of our membership and the objectives of our Association, but as always we will be deeply concerned with general Community affairs and the plight of our enslaved brethren. Though at times it may appear that our communities are living in a world apart or in so-called ghettos, they actually are very much an integral part of the active scene in American and Canadian life. We know that Ukrainians are moving ahead in the professions, in business, in politics, and in the educational world. Their names and activities are appearing ever more frequently in national and international news reports and conferences. It is not surprising, therefore, that such dynamic activity in the past four years brought about dramatic changes in our communities which often bordered on explosion. Headlining and almost completely dominating the scene in the United States was the Taras Shevchenko monument project in Washington, D. C. Proposed by our 24th Convention in 1958, it became a reality in 1964—but only after a critical struggle. Powerful opponents led by the militant Washington Post tried desperately to thwart our plans by attacking Shevchenko's credentials for American honors and thereby also discrediting the Ukrainian people and their cause before the American public. But through unusual cooperative action of all the elements in the entire Ukrainian American community, we decisively beat back the challenge.

Our troubles, however, were not completely erased. Moscow decided on a new approach. It initiated a public request by Soviet Ukrainians for an invitation to participate in the unveiling and dedication ceremonies of the monument. This step aroused differences of opinion, but the vast majority of our people opposed the idea. However, Moscow was not easily discouraged. Subsequently, visits of so-called cultural groups of tourists from Soviet Ukraine were arranged for the purpose of meeting their "brothers" in the United States and Canada. These visits, because of the calibre of the representatives, provoked sharp emotional reactions which created some confusion and even bitterness. But cool heads prevailed and the passage of time is slowly but surely restoring sound judgement and reasonableness.

In the United States, the political highlight of the period under discussion was the unveiling of the Shevchenko statue in Washington by former President Eisenhower, and the presence at the dedication of approximately 100,000 Ukrainians. In Canada, the political gains of our people were even more dramatic. Prime Minister John Diefenbaker, who had unveiled the Shevchenko monument in Winnipeg in 1961, took part in the 7th Canadian Ukrainian Congress. Professor Paul Yuzyk was appointed to the Canadian Senate for life, joining Senator Hnatyshyn in that august body. A number of members of parliament of Ukrainian origin continued to play important roles in the governmental life of Canada and to exert their influence on behalf of the fight for freedom of enslaved peoples.

In the United States the annual active support of Senators and Congressmen, as well as state governors and mayors, of Ukrainian Independence Day and Captive Nations Week were definite evidences of continued progress in the real understanding of the Ukrainian problem by government leaders. We definitely moved ahead in political importance and influence.

One of the most important events in modern Ukrainian history was revealed in February 1962, when the world was startled and the Catholic Church deeply moved by the announcement that Metropolitan Josef Slipyj was, in Rome, having been released after 17 years of imprisonment in Soviet dungeons and Siberian prison camps. His return was the miracle answer to millions of fervent prayers for the faithful. It was only natural that his presence in Rome not only stirred up immeasurable national emotions but, stimulated Ukrainian aspirations. Metropolitan Slipyj, now a Cardinal, was an important personage at the Ecumenical Council that started in the fall of 1962, a Congress which not only made important changes in the Catholic Church but also opened up new vistas of concord between Catholics, Orthodox and other religious groups. This new spirit of cooperation is now being reflected in every Ukrainian community the world over and unquestionably will bring untold spiritual and moral benefits to our people.

The Shevchenko monument project, Cardinal Slipyj's return to freedom, and our political successes all bordered on the sensational. But this was not all that was happening. In community after community a boom was on in improving our physical facilities for making life more pleasant and productive. Cathedrals, churches, colleges, schools and community centers were being constructed or planned. In Philadelphia, construction was started on two cathedrals, Catholic and Orthodox. Colleges were constructed or expanded in Stamford, Connecticut, Winnipeg, Canada, and Fox Chase, Philadelphia. New churches in dozens of cities, ranging in cost from \$50,000 to over a million dollars, were being built or planned. Parochial schools to accommodate all elementary full-time classes were built. Luxurious national homes and modern community centers were completed in cities stretching from one end of the continent to the other.

In the more populated areas, organizations encompassing all strata of our community life increased their ranks. Professional groups such as doctors, engineers, lawyers, journalists, educators and artists became more directly and actively involved in community affairs. Student associations and youth leagues expanded their activities and constantly kept striving to develop a stronger youth participation in community life. Women's societies continued their educational and social programs at a stepped-up pace. Every group was on the move. We began to hear complaints that there was too much going on at the same time. This was true, but it indicated that the communities were becoming complex, sophisticated, and more demanding — in other words, general progress was being made on a broad front.

It was against this background that our Association, the largest Ukrainian fraternal society in the world, carried on its organizational work for the past four years. It would seem that with so much going on in our Ukrainian communities, there would be little difficulty in maintaining a steady and rapid growth in membership. Actually in some ways we were hampered in our organizational duties because so much time and energy was expended on extra-curricular affairs. Nevertheless, I personally feel that we will benefit in the long run because we are building our community life on a solid base that will help us carry on our traditions and culture for generations to come. Under such circumstance the Ukrainian National Association will continue to forge ahead.

At this time, before we proceed with our formal program, I would like to ask you all to stand, and with a moment of silence, pay tribute to the memory of over 600 deceased UNA members in the last four years, including outstanding leaders such as Dr. Semen Demydchuk, Stephen Shumeyko, Supreme advisors Helen Shtogryn and Bohdan Melnyk, and two great world leaders, former President of the U.S.A. the late John F. Kennedy and the President of the Ukrainian National Republic in exile, Stepan Wytwusky.

Це саме вступне слово виголосив головний прїдсїдник англїйською мовою для тих делегатів, якї не володїють вповнї українською мовою. Вкїнці свого слова головний прїдсїдник Іосїп Лїсогрї прїдставив делегатам і делегаткам членів Головного Уряду УНСоюзу, якї смїли за прїзидїальним столом, за вїтком головного контролера інж. Володїлїра Косєара, неприязного на Конвенції з огляду на стан здоров'я.

Спеціально загадав головний прїдсїдник покїйного члена Головної Ради Богдана Мельника і при тому прїдставив делегатам його дружинну — делегатку та загадав покїйну головну раднїку з Фїлїдєлфїї Олену Штогрїн.

Головний прїдсїдник висловив подяку члєвам Конвенційного Комїтету за виконану працю над підготуванню Конвенції та прїдставив асистента управлїтеля готелю „Шерман Гавз“ п. Фенчїна, якїй виголосив короткїй прївїт делегатам. Він теж вручив головному прїдсїдниковї И. Лїсогоровї прїзидїальнїй молоток для ведення Конвенції.

Головний прїдсїдник попросив делегатів поглянути у книгу звітїв, в якїї подана програма Конвенції і запропонував цей порядок прїйняти. Делегат Відділу ч. 8 Василь Мандзїй поставив внесок прїйняти програму так як вона була друкована, піддержали цей внесок делегати Відділїв 115, 18, 14 і 423, після чого делегати одностайно через піднесеннє рук прїйняли такий порядок нарад Конвенції:

ПРОГРАМА 26-ї Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу

1. Відкриття Конвенції;
2. Відомлення Верифїкаційної Комїсії;
3. Звіт:
- а) Конвенційної прїзидїї в складї голови, двох заступників та двох секретарїв;
- б) Вїборчої Комїсії в складї 11 членів;
- в) Комїсії Просьб і Скарг в складї 5 членів;
4. Покликаннє Пресової Комїсії;
5. Звїдомлєння члєв Головного Екзекутивного Комїтету: Головного прїдсїдника Іосїпа Лїсогора, Заступника головного прїдсїдника інж. Степана Куропаса;
- Заступників головного прїдсїдника Анни Герман, Головного секретаря Ярослава Падох, Головного Касїра Романа Слободїана;
6. Звїдомлєння Головної Контрольної Комїсії і її члєв: д-ра Володїмїра Галана; інж. Володїмїра Косєара; Петра Пуцила; Івана Кокольського; Івана В. Іванчука;
7. Звїдомлєння члєв Головної Ради: Богдана Зорнча; Ярослава Гука; Тараса Шїпїкули; Дмитра Шмагали; Васїля Гузара; Андрїя Джули; Анни Чопик; Івана Одежанського; Олєни Олєк; Осїпї Олїнквїч-Мїхалєнко; Мірона Куропаса; Марїї Демїдчук;
8. Звїдомлєння головного редактора органу УНСоюзу „Свободї“ — Антона Драгана.
9. Дїскусїя над звїдомлєннями та їх прївїтання;
10. Звїдомлєння Статутової Комїсії; дїскусїя та ухвалї;
11. Визначеннє висоти запорук і платїи головного прїдсїдника, головного секретаря і головного касїра;
12. Вїбір Головного Уряду УНСоюзу;
13. Звїдомлєння Комїсії Просьб і Скарг; дїскусїя та ухвалї;
14. Внесеннє і ухвалї для добра організації;
15. Рїзнї справи;
16. Закриття Конвенції.

Після того головний прїдсїдник попросив до слова голову Верифїкаційної Комїсії Васїля Поповича, делегата 367 Відділу, склїдаючи рївночасно гратуляцїї Верифїкаційної Комїсії за дуже добре виконану працю, головно прїдсїдник делегатів:

„Голова Верифїкаційної Комїсії Васїль Попович розповїв про драцю Комїсії, її склад та розподїл функцїй мїж члєвами, а вкїнці попросив секретаря Верифїкаційної Комїсії Петра Федїка і Михайла Федїнїшина прочитати звіт Верифїкаційної Комїсії в українській та англїйській мовах.“

ПРОТОКОЛ Верифїкаційної Комїсії 26-ї Конвенції УНСоюзу

Верифїкаційна Комїсія почала працю 12-го травня 1966 о год. 10-їй рано в примїщеннї готелю „Шерман Гавз“ в Шїкаго, Ілл. Члєнами Верифїкаційної Комїсії були наступнї делегати, яких найменував Головний Екзекутивний Комїтет згідно з постановами статуту:

- Петро Федїк, 292 Відділ, Дїтроїт, Міш.
 — Михайло Федїнїшин, 155 Відділ, Перт Амбї, Н.Дж.
 — Васїль Попович, 367 Відділ, Рочестер, Н. Я.
 — Микола Сенчїшак, 131 Відділ, Шїкаго, Ілл.
 — Микола Новак, 257 Відділ, Лос-Анджелес, Калїф.
 Комїсія уконституувалась ось так:
 прїдсїдник — Васїль Попович,
 заступник — Микола Сенчїшак,
 секретар укр. мови — Петро Федїк,
 секретар англ. мови — Михайло Федїнїшин,
 редактор протоколу — Микола Новак.

Прїнято слїдуючїй порядок нарад:

1. Відкриття
2. Загальнї інформацїї гол. секр. д-ра Я. Падохї і заступника гол. прїд. інж. Степана Куропаса
3. Уконститування Комїсії
4. Дїловї справи
5. Рєстрєція делегатів
6. Рїзнє
7. Звіт Комїсії перед делегатами
8. Розв'язання Комїсії.

- 1) Засїданнє Комїсії відкрив гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, вїтаючи члєв Комїсії.
- 2) Про завданнє Комїсії та загальнїй перегляд справ, якї передано під розгляд Комїсії інформував члєв Комїсії гол. секретар УНС д-р Я. Падох і заступник гол. прїдсїдника УНС інж. Степан Куропас.
- 3) Комїсія уконституувалась, як подано вище.
- 4) Комїсія розглянула 7 протестів та 4 проханнє, одержанї від таких Відділїв:

Протести: Відділ 5 з Асторї, Н. Я.; Відділ ч. 35 з Шїкаго, Ілл.; Відділ ч. 102 з Кївїленду, Огаїо; Відділ ч. 369 з Палмертону, Па.; Відділ ч. 385 з Мінеаполїсу, Мїнн.; Відділ ч. 388 з Честєру, Па.; Відділ ч. 39 зі Саракїоз, Н. Я.

Проханнє: Відділу ч. 183 з Дїтроїту, Міш.; Відділїв 335 і 80 з Гарві, Ілл. і Келумєр Сїтї, Ілл. про злуку, Відділїв 382 і 28 із Френклїн, Па. і Магоной Плейн, Па. про злуку, та Відділу ч. 200 з Озон Парку, Н. Я.

Справа Відділу ч. — 5: Комїсія вїдїкнула протест і вїршила правнїми делегатами Марїяна Курочку і Володїмїра Левєнця.
 Справа Відділу ч. — 35: Комїсія рїшила, що правнїм делегатом являється Богдан Бовчїк.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНСОЮЗУ ІОСИПА ЛИСОГОРА

The four-year detailed resume of activities of the Ukrainian National Association from January 1, 1962 through December 31, 1965 that will be presented by the Supreme Officers to the delegates attending the 26th Convention will cover two important milestones in our history—the 70th Anniversary of Svoboda, the official organ of Soyuz, which was celebrated in 1963, and the 70th Anniversary of Soyuz which was celebrated in 1964. If nothing else these anniversaries underscore that we are a firmly established institution with deep rooted traditions that have been faithfully maintained for three score and ten years, a comparatively long period in the life of our young countries, the United States of America and Canada. The officer's reports of what transpired in the last four years, on the other hand, are positive evidence that we moved forward steadily, during this period and showed substantial progress in all phases of our current operations. The statistics and supporting information contained in the reports graphically portray, a continuous improvement in every department of our Association and, in essence, forecast still greater progress in the years ahead. In the past four years our membership and insurance in force rose to new highs. Assets, dues income, investment income, and yield on investments increased substantially. Dividends were raised considerably and for the first time a dividend was declared on paid up certificates. Total benefits paid to beneficiaries and living members established new high records. The mortality rate declined to a new low.

Our standing among fraternal societies in the United States and Canada as to size of membership moved up from 23rd place in 1961 to 21st place in 1964. We were one of the 14 societies in this group which showed gains in membership. Of the ethnic societies comparable to us, only the Slovak and French fraternal societies showed gains. The Poles, Croations, and Hungarians lost members in the same period.

MEMBERSHIP AND ORGANIZING ACTIVITIES

During the four year period covered by this report, we organized approximately 18,000 members. After losses due to death, endowment maturities, cash surrenders, and suspensions, the net increase was 4,600. As of December 31, 1965 we had a grand total of 86,000 members or 5.7% more than at the end of 1961. A number of new branches were formed during this period but the final total declined from 489 to 485 because of mergers of smaller units, a policy that we are continuing to encourage.

Insurance in force climbed from \$79,500,000 in 1961 to \$103,000,000 in 1965, an increase of 30%.

Conducting business in 27 states, the District of Columbia and in seven provinces of Canada, our Association gained members in 18 states, the District of Columbia and in Canada. Seven states decreased in membership and two stayed even.

The fastest growing state was New Jersey with a net gain of 1208 members. Illinois was second with a net gain of 1117, followed by Ohio with 586, New York State with 418, and Canada with 395. California, with an increase of 91 members, the District of Columbia with 33, and Maryland with 165 showed the highest percentage gains.

The leading state in total membership is still Pennsylvania with 17,514. In 1963 New York State took over the lead, but held it for only one year. It now is second with 17,284 members, followed by Illinois with 10,819, New Jersey

Докладні чотирирічні підсумки діяльності Українського Народного Союзу від 1-го січня 1962 до 31-го грудня 1965 р. що їх пред'являть головні урядовці делегатом на цій 26-ій Конвенції, охоплюють два важливі межові столпи у нашій історії — 70-річчя „Свободи“, офіційного органу Союзу, відзначуване у 1963 році, і 70-річчя роковин Союзу, відзначуване у 1964 році. Коли ніщо інше, то вже ці роковини підкреслюють, що ми є міцно збудованою установою, з глибоко закоріненими традиціями, що їх вірно зберігало впродовж трьох двадцятиріч і одного десятиріччя, цебто порівняльно довгого періоду в житті наших молодих країн — 3'їдцятих Держав Америки і Канади. Звідомлення урядовців про те, що сталося за останніх чотири роки, це — з другого боку — незаперечний доказ, що ми йшли в тому періоді постійно вперед і виявляли поважний поступ в усіх фазах наших біжучих дій. Статистичні дані, повсякчасні й інформації, поміщені в цих звідомленнях, відзеркалюють постійне покращування в кожному департаменті нашого Союзу і, по суті, передбачають ще більший поступ в тридцятиріччя. Активи, прибутки з членських внесків, прибуток з інвестицій і самі інвестиції значно зросли. Дивіденди поважно підвищились і вперше проголошено дивіденду на виплачені грамоти. Встановлено нові високі рекорди загальної виплат спадкоємцям та живим членам. Норма смертності обнизилась до дальшого нижчого рівня.

Наше місце між братськими організаціями в Америці й Канаді щодо числа членства піднялось з 23-го у 1961 му році на 21-ше у 1964-му. Ми були однією із 14-х організацій у тій групі, яка виявляла збільшення членства. З національних братських організацій, подібних до нашої, тільки словацька й французька братські організації виявили зріст. Польки, хорвати і мадяри у тому самому часі втратили членів.

ЧЛЕНСТВО И ОРГАНІЗАЦІОННА ДІЯЛЬНІСТЬ

Під час чотирирічного періоду, що його охоплює це звідомлення, ми приєднали в членів УНС приблизно 18.000 осіб. Після втрат внаслідок смерті, винувальних виплат, передчасних виплат і суспенз, чистий зріст був 4.600. На 31-го грудня 1965 р. ми мали загальну кількість 86.000 членів або 5.7% більше, ніж під кінець 1961 року. Певне число нових відділів організовано у тому періоді, однак в остаточному висліді число відділів зменшилось з 489 до 485 у висліді об'єднання менших відділів; це політика, якій ми й надалі сприятимемо.

Дійсне обезпечення піднялось з 79.500.000 доларів до 103.000.000 в 1965 році, — це зріст на 30%.

Розвиваючи свою діяльність у 27-ох стейтах, Дистрикті Колумбії і в сімох провінціях Канади, наш Союз здобув нових членів у 18-ох стейтах, Дистрикті Колумбії і в Канаді. У сімох стейтах зменшився стан членства, а у двох залишився той сам.

Стейтом, в якому найвишче зросло число членів, було Нью Джерсі з чистим прибутком 1,208 членів. Ілліной був наступним стейтом з чистим прибутком 1,117, після якого йшло Огайо з 586, стейт Нью Йорк з 418 і Канада з 395. Каліфорнія із зростом членства на 91, Дистрикт Колумбії на 33 і Меріленд на 165 виявили відсотково найбільший зріст кількості членів.

(Продовження на сторінці 4-ій)

Справа Відділу ч. — 39: Протест п. Івана Пугуляка — Комісія, перевірявши справу вицезагаданого Відділу — рішила, що правничі делегатами являються: Іван Пиндус, Віктор Осухінський і Олекса Шмокалюк.
Справа Відділу ч. — 102: Протест проти вибору двох делегатів, — Комісія признала правними делегатами: Григорія Голубця і Михайла Малевського.
Справа Відділу ч. — 369: Протест голови Відділу п. Ігнатія Климичина — Комісія затвердила делегатом Еду Колтонюк.
Справа Відділу ч. — 385: Протест, який домагався уневажнити збори Відділу: Комісія рішила признати делегатами Михайла Давидюка і Петра Пінша.
Справа Відділу ч. — 388: Комісія відкинула протест і рішила признати делегатом о. Омеляна Мицика.
Справа Відділу ч. — 183 (прохання): Прохання відмовлено, бо воно негідне зі статуту УНСоюзу.

Справа Відділів ч. — 335 і ч. — 80: Комісія одобрила злуку Відділів і признала правним делегатом о. Евстахія Писара.
Справа Відділів ч. — 382 і ч. 28: Комісія затвердила делегаткою Катерину Гербіст.
Справа Відділу ч. — 200: Комісія ухвалила допустити як заступницю померлого делегата Естеду Чорній.
Верифікаційна Комісія відбула свої наради та вела працю ресстрації делегатів в таких днях і годинах:
12-го травня від 10-ої рано до 10-ої ночі,
13-го травня від 9-ої рано до 6-ої вечера,
14-го травня від 10-ої рано до 7-ої вечера,
15-го травня від 8-ої рано до пізньої ночі
і 16-го травня рано до початку першої сесії.

У висліді ресстрації делегатів Верифікаційна Комісія ствердила, що на конвенцію прибуло 407 делегатів та 21 головний урядовець. В тому є 401 делегат з правом на два голоси кожний та 6 делегатів з правом по одному голосові, як і 21 головний урядовець, які управнені до одного голосу кожний. Разом зареєструвалося 428 учасників Конвенції з числом 829 голосів.

Забрали коротке слово теж заст. голови Комісії Микола Сенчишак і редактор протоколу Комісії Микола Новак.

Протокол Верифікаційної Комісії схвалила Конвенція одногласно на внесок делегата 59 Відділу, піддержаний делегатами Відділів 168 і 195.

Головний предсідник заповів делегатом, що перебіг Конвенції записується на звукозаписній стрічці. Для посилення, як мають поступати делегати, щоб запис Конвенції був вповні ефективний, головний предсідник попросив делегата Василя Поповича, який записував Конвенцію на стрічку, щоб він дав потрібні інструкції та побажання в цій справі всім учасникам Конвенції.

Василь Попович провів делегатів, щоб вони, при згодошенні до слова, подавали свої імена та прізвища і числа Відділів, які вони репрезентують, як теж, щоб вони відповіли на мікрофон своїм нормальним голосом, тобто не кричали, ані не говорили надто тихо.

Головний предсідник Іосип Лисогір назначив вікіці звіту Верифікаційної Комісії двериків, які мають добувати на залю тільки делегатів, а саме делегати 106 Відділу Михайла Попеля, делегата 418 Відділу Івана Мельника, та делегата 361 Відділу Івана Пригоду.

Також проголосив усім делегатом, що службовицями головної канцелярії і делегата Стела Раста приймають вілчакі нових членів, що їх привезли делегати в дарунок УНСоюзові на Конвенцію.

Після цього головний предсідник представив Ювенції визначного гостя — представника Крайового Братського Конгресу Америки, його секретаря та скарбійника Фостера Фаррела, який виголосив до делегатів короткий привіт. Фостер Фаррел подякував за почесне представлення та сказав: „Мені прихвилює вже не раз складати привіт іпрі такій і подібних нагодах. Але я є так захоплений Вашією установою, що для неї я таки склав новий привіт, а не один із тих, що їх мою готовим. В 1894 році були в Америці важкі часи з великими господарськими і фінансовими труднощами для мешканців нашої країни. Хронікарі тих часів через ці події забули відноувати велику дію, якою було заснування Українського Народного Союзу. Для засновників Вашої організації будучість виглядала дуже непевною, але їх крипіла віра і братня любов та бажання допомогти один одному. Вони поставили тверді підвалини, на яких наступні генерації продовжували будову справді демократичної організації з провідниками, віданими своєю організаціє та своїм обов'язком. З малої організації по 70 роках Ваша установа зростає, тоді коли інші подібні установи, з кращими виглядами на успіх, лопотіли невдачі. Ви зросли у членстві до 85,000 а Ваше майно до 31,000,000 доларів завдяки уважному та мудрому керівництву. Фінансова стабільність Вашої установи, видержус порівняння з найбільшими установами і Ви можете бути з цього горді. Я знаю УНСоюз впродовж останніх 35 років. В тому ж часі я знав добре Ваших урядовців, про яких можу сказати, що служили вони відданно Вашому Союзові і Братському Конгресам, в яких займали різні пости. Коли мене запрошено скласти привіт Вашій Конвенції, я прибув сюди свідомий, що Ваш предсідник Іосип Лисогір є членом Екзекутивної нашої Братського Конгресу і цим самим одним із моїх шефів. Прияність свою тут уважаю великою приємністю і почесно. Бажаю Вам дальших і ще більших успіхів в наступних роках. Широ дякую Вашим урядовцям за щире співпрацю і поміч та піддержку. Всім Вам дякую за запрошення мене сюди та бажаю Вам приємних і корисних нарад“.

Головний предсідник подякував дорогому гостеві за привіт та слова признання нашому УНСоюзові і заповів приступленню до наступної точки програми Конвенції, а саме вибору Президії Конвенції.

ВИБІР ПРЕЗИДІИ КОНВЕНЦІИ

Головний предсідник Іосип Лисогір проголосив приступлення до вибору Президії Конвенції, яка складається із предсідника, двох заступників і двох секретарів. Для допомоги у переведенні виборів Президії попросив головний предсідник членів Верифікаційної Комісії і зазначив, що вибір поодиноких членів Президії Конвенції відбуватиметься окремо.

На пост предсідника Конвенції були запропоновані наступні особи: адв. Іван Флис, делегат 267 Відділу, на внесок д-ра Романа Голіята, делегата 19-го Відділу, піддержаний делегатом 8-го Відділу Василем Мандзієм; д-р Богдан Гнатюк, делегат 153-го Відділу на внесок Петра Генгала, делегата 397-го Відділу, піддержаний делегатом 45-го Відділу Миколою Сенником; адв. Роман І. Смуk, делегат 425-го Відділу, на внесок Григорія Давцюка, делегата 106-го Відділу, піддержаний делегатом 157-го Відділу інж. Михайлом Харовим.

В голосуванні через піднесення рук кандидати на предсідника Конвенції одержали голосів: адв. Іван Флис — 160 голосів, д-р Богдан Гнатюк — 158 голосів і адв. Роман І. Смуk — 38 голосів. Згідно з цим, адв. Іван Флис був вибраний на предсідника Конвенції більшістю голосів.

На пост першого заступника предсідника Конвенції

були запропоновані: д-р Богдан Гнатюк, делегат 153-го Відділу, адв. Роман І. Смуk, делегат 425-го Відділу, інж. Іван Василичин, делегат 194-го Відділу та Василь Дідюк, делегат 407-408 Відділів. Першим заступником предсідника Конвенції був обраний д-р Богдан Гнатюк, який одержав 223 голоси, а дальші кандидати одержали: адв. Роман І. Смуk — 65 голосів, інж. Іван Василичин — 21 голосів і Василь Дідюк — 20 голосів.

На пост другого заступника предсідника Конвенції були запропоновані: Василь Дідюк, делегат 407-408 Відділів і адв. Роман І. Смуk, делегат 425-го Відділу. Вибрано на другого заступника предсідника Конвенції Василя Дідюка, який одержав у голосуванні 253 голоси, адв. Роман І. Смуk одержав у цьому голосуванні 68 голосів.

Кандидатами на пост секретаря Конвенції в українській мові були: Володимир Сохан, делегат 287-го Відділу (поставлений Степаном Гавришем із 83-го Відділу і піддержаний Миколою Андруховим із 471-го Відділу) та Володимир Гіряк, делегат 341-го Відділу, який зрезигнував з кандидатури. Цим самим на секретаря Конвенції в українській мові був обраний Володимир Сохан через аклімачію.

Кандидатами на пост секретаря Конвенції в англійській мові були: Анна Дубас, делегатка 133-го Відділу (поставлена Мирославом Кальбою із 226-го Відділу і піддержана Романом Іваничим із 117-го Відділу) та Анна Ремик, делегатка 238-го Відділу (поставлена Михайлом Крикою із 237-го Відділу і піддержана Іваном Лабою із 177-го Відділу). Третя пропонована кандидатка Катерина Федоршина, делегатка 343-го Відділу не прийняла кандидатури. У голосуванні через піднесення рук Анна Дубас одержала 203 голоси, а Анна Ремик — 98 голосів. Згідно з цим Анна Дубас була вибрана на секретаря Конвенції в англійській мові.

Після закінчення виборів Президії Конвенції головний предсідник Іосип Лисогір запросив членів Президії зайняти місця при президіальному столі і передав провід Конвенції предсідникові Конвенції адв. Іванові Флисорові. Іосип Лисогір представив делегатом прийняти на Конвенції дружину покійного головного предсідника УНСоюзу Дмитра Галичина, паню Стефанію Галичина, та бувшу заступницю головного предсідника УНСоюзу паню Марію Малевич.

Перебравши провід Конвенції, адв. Іван Флис подякував делегатом в імені всіх вибраних членів Президії за довіря та вибір. Точно о год. 12.15 Іван Флис закрав першу сесію Конвенції, проголошуючи перерву в нарадах до год. 1.30 по полудні. При цьому він пригадав делегатом зберегти при собі на поплудневу сесію виборчі картки — балюти, які були їм роздані для голосування на 11 членів Виборчої Комісії та 5 членів Комісії Просьб і Скарг.

ДРУГА СЕСІЯ

Другу з черги, поплудневу сесію 26-ої Конвенції відкрив Іван Флис, предсідник Конвенції о год. 1.50 по полудні. Він попросив секретаря Конвенції Володимира Сохану відчитати із протоколу попередньої Конвенції правила „внесків“ і „дискусії“ такого змісту:

1. Президія керуватиме Конвенцією згідно з Правилами „Внесення“ Зборів Робертс з тим винятком, що дозволятиме ставити не більше як три внески перед голосуванням і над ними дискутувати. Внески подаватиме під голосування у хронологічному порядку їх подавання. Тільки піддержані внески будуть поставлені під голосування.

2. Кожний делегат, якому предсідник ухвалив слово, повинен підійти до мікрофону на залі й перед своїм словом подати вираз своєї прізвища та число Відділу, що його він репрезентує, бо інакше його участь не буде зазначена в протокол Конвенції.

3. Президія переводитиме засадничу дискусію над запитом та над внесками для доброї організації в той спосіб, щоб наперед відкрити згодошених дискусію, щоб усі охочі згодошеним на листу дискусію наперед. Кожний делегат повинен подати на карточці секретарям Конвенції своє прізвище та число Відділу. Дискусіятні будуть покладувані до слова в порядку одержання їх згодошень.

4. Дрезидія застерігає собі право обмежити час дискусії, а також відібрати слово делегатові, якщо він не придержуватиметься справи, яка саме обговорюється.

Після прочитання цих же правил в англійській мові, Іван Флис проголосив номінації кандидатів на членів Виборчої Комісії, одинадцять членів якої мають переводити вибори Головного Уряду УНСоюзу. Із залі нарад були запропоновані і піддержані ось такі кандидати на членів Виборчої Комісії:

Стефанія Бохонок — дел. 334 Відділу, інж. Володимир Бережан — дел. 114 Відділу, о. Микола Хариншак — дел. 219 Відділу, Катерина Федоршина — дел. 343 Відділу, о. Богдан Смуk — дел. 484 Відділу, Анна Прескович — дел. 23 і 138 Відділів, Василь Верига — дел. 432 Відділу, д-р Ярослав Бернадик — дел. 45 Відділу, Микола Чомко — дел. 144 і 403 Відділів, Осип Бакай — дел. 430 Відділу, Микола Бобченко — дел. 102 Відділу, Петро Сильчак — дел. 257 Відділу, Гелен Магер — дел. 233 Відділу, Роман Шраменко — дел. 42 Відділу, Дмитро Дидик — дел. 170 Відділу, Лев Гардінк — дел. 206 Відділу, інж. Володимир Тустанівський — дел. 20 Відділу, Ярослав Базюк — дел. 175 Відділу, Анастоль Домарацький — дел. 25 Відділу, Володимир Дідик — дел. 183 Відділу, Павло Пироганич — дел. 283 Відділу, Петро Генгало — дел. 397 Відділу, Микола Андрухів — дел. 471 Відділу, Богдан Ластовецький — дел. 184 Відділу, Іван Красник — дел. 399 Відділу, Іван Петручио — дел. 78 Відділу, д-р Володимир Нестерчук — дел. 194 Відділу, Марія Процак — дел. 37 Відділу, о. Петро Мелех — дел. 342 Відділу, Єфим Омельченко — дел. 451 Відділу, д-р Іван Серант — дел. 86 Відділу, Юліан Кушнір — дел. 367 Відділу, Петро Піншко — дел. 385 Відділу, Володимир Козицький — дел. 8 Відділу.

Предсідник Конвенції Іван Флис попросив секретаря Конвенції Володимира Сохану прочитати список кандидатів, попередивши перед тим кандидатів, що члени Виборчої Комісії не можуть опісля бути кандидатами на виборні пости Головного Уряду УНСоюзу.

На бажання делегатів секретар В. Сохан подав при прочитуванні імен та прізвищ і чисел Відділів делегатів також місцевості, або стейти, чи провінції, з яких с ці кандидати. Під час прочитування кандидатів, наступні делегати відмовились кандидувати до Виборчої Комісії: Марія Процак, о. Петро Мелех, Єфим Омельченко і Петро Піншко.

На прохання предсідника Конвенції Івана Флиса виповнені балюти зібрані від делегатів члени Верифікаційної Комісії, які візразу приступили до обчислювання голосів при окремому столі біля президії Конвенції. Негайно після цього приступлено до номінації кандидатів до Комісії Просьб і Скарг. Із залі нарад були запропоновані і піддержані такі кандидати: Григорій Давчик — дел. 106 Відділу, д-р Атанас Сласарчук — дел. 174 Відділу, д-р Олександр Сокошніш — дел. 204 Відділу, о. Омелян Мицик — дел. 388 Відділу, Василь Колодій — дел. 191 Відділу, Емануїл Прутула — дел. 337 Відділу, Степан Бабій — дел. 445 Відділу, Микола Шпіншко — дел. 489 і 66 Відділів, Евстахій Гомотюк — дел. 277 Відділу, Микола Мартинюк — дел. 406 Відділу, Андрій Запаранюк — дел. 240 Відділу, Степан Слободян — дел. 105 Відділу, Іван Мельник — дел. 418 Відділу, Василь Івашук — дел. 301 Відділу, інж. Микола Граб — дел. 473 Відділу і Михайл Семків — дел. 379 Відділу.

Секретар Конвенції Володимир Сохан прочитав імена, прізвища, числа відділів та стейти, чи провінції запропонованих кандидатів до Комісії Просьб і Скарг. Під час прочитування кандидатів наступні делегати відмовились від кандидатур: Іван Мельник і інж. Микола Граб.

Члени Верифікаційної Комісії зібрані від делегатів виповнені балюти голосування на п'ять членів Комісії Просьб і Скарг та приступили негайно до обчислювання голосів.

Після цього предсідник Конвенції Іван Флис прочитав письмовий привіт, одержаний від менора міста Монтреалу Жана Драпо. Вітаючи 26-ту Конвенцію УНСоюзу і її учасників, мейор Монтреалу запросив членів Головного Уряду відбуту в наступному році свої річні наради 28-го квітня до 27-го жовтня 1967 року.

У Монтреалі і тоді рівночасно відвідати Світову Міжнародну виставку, яка відбуватиметься у цьому місті від Запрошений до слова голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Шинкага і околиці, Микола Олек виголосив ось такий привіт:

„Пане Предсіднику, Члени Екзекутиви, Контролери і Головні Радні та Делегати і Гости 26-ої Конвенції УНСоюзу!“

Ви маєте право гордитися великими досягненнями та завершеннями, що їх досягнули ми впродовж 72 років, починаючи від праці піонерів аж до сьогоднішніх подій. Нині на цю Конвенцію звернені очі цілого українського світу, бо УНСоюз, це найбільша українська організація у вільному світі, яка росте і сподіється в майбутньому до більших досягнень.

Мені принала велика честь вітати Вас усіх в нашому місті Шинкага в імені Окружного Комітету та побажати Вам найкращих успіхів“.

На цьому предсідник Конвенції Іван Флис проголосив перерву наради другої сесії о год. 3.20 на 10 хвилин.

Після перерви, точно о год. 3.45 предсідник Іван Флис відкрив дальній наради другої сесії Конвенції. Першим до слова згодошеним гол. радний Мірон Куропась, який проголосив час і місце автобусової прогулянки по Шинкаго для делегатів.

На пропозицію Миколи Андрухова, делегата 471 Відділу піддержану делегатами 35, 49 і 106 Відділів, вирішено одногласно, і апробовано гучними оплесками, вислати привітальну телеграму до Верховного Архиепископа Української Католицької Церкви Кардинала Іосифа Сліпого у Ватикані.

Предсідник Конвенції Іван Флис проголосив, що Президія Конвенції признала Пресову Комісію, в склад якої ввійшли: Антін Драган, Остап Тарнаський, Зенон Силлак, Осип Зінкевич та Марія Шпінкула.

Після цього предсідник Конвенції Іван Флис проголосив приступлення до 5-ої точки нарад, тобто до звідомлень членів Екзекутивного Комітету. Першим попросив він до слова головного предсідника УНСоюзу Іосипа Лисогора.

Приступаючи до усних звітів членів Головного Уряду, предсідник Конвенції Іван Флис поінформував усіх звідовців, які здаватимуть усні доповнення до звітів, що їх час для доповіді обмежений до 10 хвилин.

with 10,354, Canada with 7,806, Ohio with 7,421, Michigan with 4,190, and Connecticut with 3,270.

Considerable impetus was given our organizing activities by special events such as the already mentioned celebrations of the 70th Anniversary of SVOBODA in 1963 and of Soyuz in 1964 and by a series of improvements, changes, and additions to our insurance plans, membership certificates and application forms and by our new low rate schedules.

The first new plan that was added, the Accidental Death and Dismemberment certificate, (A.D.D.) was issued as of September 1, 1963. To date we have over 2,000 such certificates in force with a face value in excess of \$10,000,000.

As of July 1, 1965, we made the following major changes:

1. Adopted a lower dues schedule based on 1958 CSO Tables and established discounts on certificates in amounts of \$3,000 and higher.
2. Issued new compact and easy-to-use rate book complete with instructions to organizers.
3. Adopted revised and simplified membership application forms for both juvenile and adult departments.
4. Adopted revised and modernized certificate forms.
5. Issued two new plans for 5-year term and 10-year term insurance.
6. Raised age limits of Double Protection (D.P.) certificates from 60 to 65 years.
7. Raised non-medical limits of insurance for applicants.
8. Raised age limit for A.D.D. certificates from 54 to 55 years.

All of the changes, the new plans, and new forms were reviewed by the state insurance departments where we do business and were approved.

The bulk of our organizing work has always been and still is conducted by our secretaries. We continued to concentrate along these lines and every effort was made through close contact with branches, through District Committee meetings, and by conducting Secretaries Courses to help Branch secretaries and other officers improve their organizing techniques and insurance know-how. Special campaigns were planned to encourage Branches to increase their membership and numerous awards including cash prizes and free vacations at Soyuzivka were established to stimulate organizers. Nevertheless, many branches were completely inactive and declined in membership.

It was evident and is becoming more so each year that most secretaries and other Branch officers under present conditions cannot fully exploit our potential market. We, therefore, employed full time representatives who, in addition to organizing members, were assigned the task of assisting secretaries and branch officers in performing branch duties including organizing members. This step has been reasonably successful and we plan to increase the number of such field organizers as fast as we can obtain competent personnel.

To strengthen our organizing apparatus in Canada, we established the post of Director of Canadian Affairs of the Ukrainian National Association. We also engaged one full time field representative and several part time organizers. It is our intention to increase the full time field staff as a qualified personnel becomes available. Our hopes for substantial progress in Canada continue to be optimistic despite the mediocre results in the last four years. More full time organizers who know the insurance business and are familiar with the special conditions existing in Canada may help us attain better results.

All of our organizing efforts and campaigns were fully supported by continuous advertising and constant reporting of U.N.A. activities in SVOBODA and the UKRAINIAN WEEKLY, in other newspapers, particularly in Canada, and on radio programs in Toronto, Winnipeg, Philadelphia and Chicago. Numerous brochures describing our insurance plans in both languages and the revised "Facts" booklet were made available to Branches, organizers, and prospects.

In 1963 and 1964 in honor of the 70th Anniversaries of Svoboda and U.N.A. respectively, special membership campaigns were announced and additional awards were established for organizers. The Hrushka medal was awarded in 1963 and the 70th U.N.A. Jubilee Pin in 1964. Neither campaign reached its expected goal.

Our thirty-one District Committees continued their useful and necessary service with some areas such as Philadelphia, Newark, Jersey City, Cleveland and Detroit showing improvement. We have found that these Committees are generally more effective if a field representative is available to help plan their programs and to assist secretaries and branch officers in organizing activities. This phase of our operation will develop and results will improve as we enlarge our field force.

A continuing problem on the branch level is the apparent lack of interest on the part of our young members in local Soyuz activities. Too few of our young men and women are branch officers. Not many are acquainted with branch procedures and most are not aware of what the Ukrainian National Association can do for them, their children, and their community. Our sports program and the work of the newly formed Educational Research Commission have been designed to help correct these conditions. The youth activities at Soyuzivka including the childrens camp, the Cultural Courses, the sports tournaments and the student employees during the summer vacations and holiday week-ends are helping to lay the ground work for a long range appreciation of Soyuz and in time many of these youngsters, I am certain, will become our local and national leaders.

FINANCIAL DEPARTMENT

The story of our financial growth makes very pleasant reading. Income, assets, reserves, as well as benefit payments to members increased steadily each year.

Dues from members for the four years ending December 31, 1965 amounted to \$9,700,000, an increase of \$1,100,000 over the previous four years. Investment income totalled \$4,300,000 as against \$3,100,000; a gain of \$1,200,000.

The following comparison of 1965 annual figures with that of 1961 brings into sharper focus the extent of the over-all gains:

	1965	1961	Increase
Assets	\$ 30,985,000	\$ 25,460,000	\$ 5,525,000
Bonds	\$ 21,190,000	\$ 18,990,000	\$ 2,200,000
Mortgages	\$ 8,500,000	\$ 5,100,000	\$ 3,400,000
Loans to members	\$ 480,000	\$ 390,000	\$ 90,000
Surplus	\$ 7,750,000	\$ 6,270,000	\$ 1,480,000
Annual Dues	\$ 2,510,000	\$ 2,230,000	\$ 280,000
Income	\$ 1,210,000	\$ 890,000	\$ 320,000
Yield on Investments	4.08%	3.84%	.24
Certificate valuation	133.6%	132.4%	1.2

Вступайте в члени УНСоюзу!

Провідним стейтом щодо кількості членства є такі Пенсильванія з 17,514 членами. У 1963 році перше місце займає стейт Нью Йорк, але зберігав його тільки один рік. Він займає знову друге місце з 17,284 членами, а після нього Іллінойс з 10,819, Нью Джерсі з 10,354, Канада з 7,806, Огайо з 7,421, Міннесота з 4,190 і Коннектикут з 3,270.

Поважний поштовх дає нашим організаційним зусиллям деякі особливі події, як ось згадані вже святкування 70-річчя „Свободи“ у 1963 році і УНСоюзу в 1964 та серія покращань, змін і додатків до наших родів забезпечення, членських грамот та аплікацій і до наших нових таблиць вихідних вкладок. Перший новий план, що його додало, грамота на випадкове забезпечення на випадок смерті або в разі каліцтва, (АДД) проголошено 1 вересня 1963. До сьогодні маємо понад 2,000 таких грамот на забезпечення висотою понад 10,000,000 доларів.

На день 1-го липня 1965 ми перевели такі більші зміни:

1. прийняли систему вихідних членських вкладок, основаних на таблицях CSO з 1958 р. і встановили знижки вкладок для грамот на суми 3,000 дол. і вище;
2. видали суцільну й легку для вжитку книжку вкладок включно з інструкціями для організаторів;
3. увеличили й удосконалили членські аплікації для департаменту молоді і для дорослих;
4. увеличили й модернізували грамоти;
5. почали видавати дві нові класи 5-річного і 10-річного термінового забезпечення;
6. підняли границю віку для подвійної суми забезпечення у класі ДП з 60 на 65 років;
7. підняли границю віку і суми забезпечення аплікацій без лікарських оглядів;
8. підняли границю віку для грамот АДД від 54 до 55 років.

Всі нові зміни, нові роди забезпечення і нові формуляри були перевірені стейтними департаментами забезпечення, з якими ми зв'язані, і були ними затверджені.

Головну організаційну працю завжди вели і тепер ведуть наші секретарі. Ми дали зосереджувати нашу працю до цієї лінії і кожне нове зусилля робили у тісному зв'язку з відділами і зборами Окружних комітетів та з веденням секретарських курсів, щоб допомогти відділовим секретарям і іншим у поліпшенні їхньої організаційної техніки та їхнього знання забезпеченого діла. Плановано спеціальні кампанії, щоб підбадьорити відділи у прислуховуванні нових членів, та встановлено різні відзначення, включно з готівковими нагородами і безплатними фєрїями на Союзівці, щоб заохотити організаторів. А втім, багато відділів були цілком неактивні і число їхніх членів зменшилось.

Виявилось і з кожним роком стає ще більше очевидним, що більшість секретарів і інших відділових урядовців не можуть в наявних умовах відкрити новий наш потенціальний ринок. Тому ми прийняли на повний час праці окремих організаторів, які, в додатку до організування членів, мали за завдання допомагати секретарям і відділовим урядовцям у виконуваних відділових обов'язках, включно з прислуховуванням членів. Цей засіб виявився назагал успішним і тому плануємо збільшувати число таких обласних організаторів у такому темпі, як тільки зможемо дістати відповідних кандидатів.

Щоб скріпити наш організаційний апарат у Канаді, ми встановили становище директора канадських справ Українського Народного Союзу. Ми прийняли теж там на повний час праці одного обласного організатора і кількох організаторів на частинну працю. Маємо замір збільшити штаб урядовців, затрудиливши повний час, як тільки можна буде заангажувати кваліфіковані сили. Наші надії на значний поступ в Канаді надалі оптимістичні, не звважаючи на скромні висліди в останніх чотирьох роках. Більше організаторів, затрудиливши повний час, які знають асекуранційне діло та які ознайомлені з спеціальними відносинами в Канаді, можуть допомогти нам досягнути кращих вислідів.

Всі наші організаційні зусилля і кампанії знаходили повну підтримку у постійних оголошеннях і звітностях про діяльність УНСоюзу у „Свободі“ й англомовному „Українському Тижневику“, в інших часописах, зокрема в Канаді, та в радіопрограмах в Торонто, Вінніпегу, Філадельфії і Шикаго. Наші відділи, організатори й потенціальні члени могли користуватися численними брошурами, де описані в обох мовах наші роди забезпечення, та новим виправленим виданням книжечки „Факти про УНС“.

У роках 1963 і 1964, для вшанування 70-х роковин „Свободи“ й УНСоюзу проголошено спеціальні кампанії за здобуття нових членів і встановлено для організаторів додаткові нагороди. Медалью отця Грушкі встановлено у 1963 році, а на 70-річчя УНСоюзу — Ювілейну відзнаку. Однак ні одна з цих кампаній не досягнула наміченої цілі.

Наші 31 Окружні Комітети продовжували свою корисну й потрібну працю, при чому деякі округи, як Філадельфія, Ньюарк, Джерсі Сіті, Клівленд і Дітройт виявляли кращий стан. Ми ствердили, що ті комітети назагал краще діють, коли працює обласний організатор, який помагає у здійсненні їхніх програм та активно помагає секретарям і відділовим урядовцям в їх організаційних зусиллях. Ця діяльність нашої діяльності буде розвиватися, а висліди кращимуть в залежності від заступу нашої праці.

Постійною проблемою, що стосується наших відділів, є очевидний брак зацікавлення у частині наших молодих членів у місцевій діяльності Союзу. Замало наших молодих чоловіків і жінок є членами відділових управ. Небагато є ознайомлених з засягом діяльності відділів і більшість їх не дають собі справу, що Український Народний Союз може зробити для них, їхніх дітей, їхньої громади. Наша спортова програма і праця нааозаснованої комісії для вивчення дослідів мають за завдання допомогти направити ці відносини. Діяльність молоді на Союзівці, включно з таборами для дітей, курсами українознавства, спортивними імпрезами та з затрудинюванням студентів підчас літніх фєрїй і на вільні дні під кінець тижня допомагають у закріпленні основ УНСоюзу на довшу мєту. У свій час багато одиначів з-посеред цієї молоді — я певний — стане нашими місцевими і крайовими лїдерами.

ФІНАНСОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Історію нашого фінансового росту читається дуже приємно. Прибутки, активи, резерви, як теж виплати забезпечення членам зростали постійно з кожним роком.

Вкладки від членів за чотири роки, кінчаючи 31-го грудня 1965, сягнули суму 9,700,000 дол. і зросли на 1,100,000 дол. у порівнянні з попередніми чотирма роками. Прибутки з інвестицій дали загалом 4,300,000 дол. — у порівнянні з 3,100,000 дол. зиск на 1,200,000 дол.

Наступне порівняння цифер з 1965 року з даними з 1961-го ще яскравіше з'ясовує загальні зиски:

	1965	1961	Зріст
Активи	\$ 30,985,000	\$ 25,460,000	\$ 5,525,000
Бонди	21,190,000	18,990,000	2,200,000
Мортгеджи	8,500,000	5,100,000	3,400,000
Позички членам	480,000	390,000	90,000
Надвшки	7,750,000	6,270,000	1,480,000
Річні вкладки	2,510,000	2,230,000	280,000
Річний дохід з інвестицій	1,210,000	890,000	320,000
Зиск з інвестицій	4.08%	3.84%	.24
оцінка грамот	133.6%	132.4%	1.2

Our uninterrupted growth and greater financial gains made it possible to distribute higher benefits to members. Notable is the fact that living members received more than twice the amount paid to beneficiaries of deceased members. In 1964 and 1965 we paid out more endowment payments than death benefits. This is concrete evidence that you don't have to die to receive benefits from the Ukrainian National Association.

The following comparisons of the past two four-year periods show how much more was received by our members and their families in the latter period.

	1962-65	1958-61	Increase
Death Benefits	\$ 2,100,000	\$ 1,900,000	\$ 200,000
Matured Endowments	\$ 1,950,000	\$ 1,080,000	\$ 870,000
Cash Surrenders	\$ 650,000	\$ 560,000	\$ 90,000
Indigent Fund Payments	\$ 170,000	\$ 150,000	\$ 20,000
Dividends	\$ 1,040,000	\$ 570,000	\$ 470,000

To obtain the highest possible returns on our new investments, we continuously kept a sharp vigil on trends in the financial markets and we kept all excess cash fully invested. From time to time, we purchased short term United States government notes and Canadian government notes which were held until satisfactory long term securities or mortgages became available. We continued the practice of purchasing only rated public utility and commercial bonds and we placed mortgage loans only on private homes owned by members, residential properties, national homes, community centers, churches and schools.

Interest yields on bonds purchased during 1962-65 ranged from 4.50% to 5.28% in the United States and 5.59% to 5.94% in Canada. Mortgage interest charges in the United States were 5% on national homes, churches and schools; 5½% on member's private homes; and 6% on apartment houses and all loans to non-members. Additional income totalling over \$50,000 was obtained from service fees and discount charges on loans to non-members.

In the past four years we made over 300 mortgage loans totalling — \$6,500,000. About \$2½ million of this amount was placed on churches, schools and national homes. Our policy has been to encourage the construction of modern and adequate facilities for community use by cooperating closely with committees and groups that come to us for financial assistance. Requests and inquires of this type are increasing and we are hopeful that we will continue to grow in membership and in finances so as to be able to support such projects on a vaster scale.

Our mortgage loans are sound and safe investments because the majority of them were made to our members. We thus not only have excellent investments but we make it possible for many of our people and communities to better their housing and living standards at a lower cost to them. We do have a small number of delinquencies and one Canadian mortgage is in foreclosure. However, we do not anticipate any loss either in principle or interest.

In our bond purchases we concentrated on higher yielding A rated bonds. Part of our low interest yielding municipal bonds were sold and the funds reinvested at higher interest rates. It is our intention to dispose of the remainder of such bonds as conditions permit. To make certain that we obtained the best investments available, we remained in constant communications with our banks, bond dealers, and brokers, keeping abreast of daily financial market conditions and seeking all possible advice on what type of securities would best serve our interests.

The cost of operations and administrative expenses from 1961 on continued to push upward. Salaries, employee benefits, commissions, travel, supplies, equipment and maintenance costs were higher. The expansion of our full time and part time field organizer staff entailed a substantial outlay for additional salaries and travel expenses. Secretaries courses and advertising expenditures increased. The adoption of new insurance plans, the preparation of the new rate book, the revision of certificate forms, and the new application forms boosted legal and actuarial fees and printing costs.

Our books and records have been audited by the certified public accounting firm of Ernst and Ernst since 1963. This firm was engaged on the recommendation of our Supreme Auditing Committee. The cost of the audit runs slightly over \$5,000 per annum. The report of the accountants covering the past three years is part of the Auditing Committee report and is self-explanatory.

The growth and increased volume of our business is bringing about the need for modern high-speed record keeping equipment. We are exploring possible solutions with our actuaries, accountants, bankers, and representatives of equipment manufacturers. Studies have been made and tentative suggestions have been submitted. We are continuing to look into the possibility of contracting out some of our work to our banks who are specialists in high volume record keeping since they may be able to do a better job with their sophisticated computers and other equipment which at this stage of our development are out of our reach from a cost point of view. Last fall we were offered an opportunity to purchase at an attractive price the I.B.M. equipment that we had under lease and this purchase was approved by the Executive Committee.

Certain changes have already been made in our record keeping. We merged the juvenile and adult mortuary funds into one mortuary fund. Our Executive Committee on advice from our actuaries approved a resolution to revise our present multiple insurance fund system and to adopt the so-called one fund system. This means combining the mortuary fund and the administrative expense fund into one life insurance fund. The insurance department of the State of New Jersey, our home state, has approved this change as of January 1, 1966. A resolution will be proposed to the Convention for confirmation of this step that has been taken by the Executive Committee. Operating on the one fund system will give us more flexibility in utilizing our resources for expanding our organizing staff and fraternal activities.

SOYUZIVKA

SOYUZIVKA continues to grow more popular each year. Since 1959 it has been operated on an all-year basis and many members consider it their second home.

The entire property in Kerhonkson, New York comprises approximately 350 acres located on a mountain side overlooking a picturesque valley. The improvements include 8 guest buildings with over 90 modern rooms, 2 Chapels for religious services, 4 buildings for employees, a roof pavilion for outdoor dancing and entertainment, an auditorium that will seat 600 people, and Olympic size swimming pool for guests, a large swimming pool for students and campers, a wading pool for small children, 5 tennis courts, a volley-ball court, and an athletic field for soccer and baseball. Macadam hard-top roads connect all buildings and facilities. The water system, which is under constant inspection by the County Health Department, includes a water tank and concrete reservoir with a half-million gallon capacity and water-mains with fire hydrants for fire fighting.

Наш безперервний ріст і більші фінансові осягтя уможливають виплату членам більших користей. Відомо, що члени за свого життя дістали вдвоє стільки, як виплачено спадкоємцям померлих членів. У роках 1964 і 1965 ми виплатили більшу суму забезпечення, платну за життя, як по смерті забезпеченого. Це конкретний доказ, що не треба аж вмирати, щоб мати користі від Українського Народного Союзу.

Наступне порівняння останніх двох чотиривічних періодів виказує, наскільки більше дістали наші члени і їхні родини в останньому періоді.

	1962-65	1958-61	Збільшення
Посмертні виплати	\$ 2,100,000	\$ 1,900,000	\$ 200,000
Виплати на винувальні грамоти	1,950,000	1,080,000	870,000
Передчасно згрошевлені грамоти	650,000	560,000	90,000
Виплати з Допомогового Фонду	170,000	150,000	20,000
Дивіденди	1,040,000	570,000	470,000

Щоб осягнути якнайвищі звороти з наших інвестицій, ми постійно пильно стежили за тенденціями на фінансових ринках і всю зайву готівку мали завжди інвестованою. Час до часу ми купували короткотермінові американські й канадські державні папери, що їх тримали до того часу, як можна було дістати корисні довготермінові забезпечення або мортгеджи. Ми продовжували цю практику з набуванням бондів тільки першорядних підприємств громадського користування або торговельних спільок і давали мортгеджи позички тільки на приватні доми, власниками яких були наші члени, як також на житлові реальності, народні доми, громадські осередки, церкви і школи.

Зиски з відсотків від бондів, куплених впродовж років 1962-65, сягали від 4.50% до 5.28% в 3'єднаних Державах і 5.59% до 5.94% в Канаді. Відсотки від мортгеджів були 5% для народних домів, церков і шкіл; 5½% від приватних домів і 6% від домів з помешканнями на вилках та всіх позичок для не-членів. Додатковий прибуток разом на понад 50,000 дол. осягнуто з оплат за канцелярські послуги та з дисконтових оплат за позички, що їх дістали не-члени.

В останніх чотирьох роках ми видали понад 300 мортгеджових позичок на загальну суму 6,500,000 дол. З цієї суми коло 2,250,000 дол. припало на церкви, школи й народні доми. Нашою політикою було підбадьорювати будову модерних і вигідних домів для громадського вжитку у тісній співпраці з комітетами й групами, які приходили до нас за фінансовою допомогою. Просьби і запити такого рода — все частіші і сподівасьмо, що УНСоюз буде зростати щодо членства і фінансів, щоб могли у це більший мірі підтримувати такі проекти.

Наші мортгеджові позички це здорові і безпечні інвестиції. Бо більшість їх пішли для наших членів. Таким чином ми не тільки дістали першорядну інвестицію, але й уможливили багатьом нашим людям і громадам здобути кращі помешкання і підвищити свій добробут — за малу ціну. Маємо невеличке число порушень умов, а в Канаді заборонено користуватись одною мортгеджовою позичкою. Однак не припускаємо, щоб ми мали втрату чи щодо даної суми грошей, чи відсотків.

У наших закупках бондів ми зосередились на бондах, зараховуваних до класу „А“ з найвищим чистим зиском. Частину наших муніципальних бондів, що давали низький чистий зиск, ми продали й інвестували наого фонду на вищий відсоток. Плануємо позбутись решти низьковідсоткових бондів, якщо дозволить на це обставина. Щоб знати напевне, що ми осягнули найкращу доступну інвестицію, ми були у постійному зв'язку з нашими банками, продавцями бондів й посередниками, втручаючись у курсі щоденних тенденцій на фінансовому ринку і шукаючи всіх можливих порад, якого роду вартісні папери служили б найкраще нашим інтересам.

Кости операцій і адміністративних видатків — почавши від 1961 року — постійно зростали. Платні, забезпечення працівників, комісійні виплати, подорожі, прабоки, приладдя й адміністрація дому — були щораз вищі. Затрудинення штабу організаторів на цілоденний і частинний час праці — потягло за собою поважну витрату додаткових коштів на платні й подорожі. Зросли видатки на секретарські курси й оголошення. Прийняття нових родів забезпечення, приготування нової книжки вкладок, зміна грамот, як також членських аплікацій — видалили дегальні й фактичні оплати й друкарські кошти.

Наші книжки й рахункові виказні підлягали контролі, яку перебрала уповноважена бухгалтерійна фірма „Ернст енд Ернст“ від 1963 року. Цю фірму ми заангажували на доручення нашої Головної Контрольної Комісії. Кожт такої контролі становить річно дещо понад 5,000 дол. Звітдювання бухгалтерії, що охоплює останні три роки, є частинною звітдювання Головної Контрольної Комісії і говорить само за себе.

Зріст і щораз більший засяг наших інтересів породжує вимогу щодо модерного впряду, здатного якнайвище вєе рекордувати. Ми розглядаємось за можливими розв'язками, засягаючи поради наших архіварів, книговодів, банкерів і репрезентативів відповідних фабрик. Переваждо студії і передискутовано конкретні пропозиції. Розглядаємось далі за можливістю доторговитись щодо передачі частин нашої праці нашим банкам, які є спеціалістами у зберіганні фін. рекордів високої класи. Бо, може, вони могли б скласти нам рахункові машини й іншим впрядом зробити кращу роботу, якої ми не вєили перевести в нинішню стані нашої розв'язку з уваги на надзвичайно високі кошти. Минулої осені запропоновано нам купити за приступну ціну машину Ай-Бі-Ем, що ми її винаймали були, і те купити затвердила наша Екзекутива.

Деякі зміни переведено вже при веденні наших рекордів. Ми об'єднали молодечий і дорослий посмертні фонди в один посмертний фонд. Наша Екзекутива, за порадом забезпечених статистиків, схвалила резолюцію, щоб переітерити нашу теперішню систему багатьох забезпечених фондів і прийняти так звану систему одного фонду. Це означало об'єднання посмертного й видатково-адміністративного фондів в один фонд життєвого забезпечення. Забезпечений департамент стейту Нью Джерсі, нашої матірньої стейту, затвердив цю зміну від 1-го січня 1966. Ми пред'явимо на цій конвенції резолюцію на затвердження цього кроку, що його перевела наша Екзекутива. Оперуючи системою цього одного фонду, зможемо гучніше використовувати наші можливості, щоб поширювати наш організаційський штаб і збільшувати нашу братську активність.

СОЮЗІВКА

Союзівка з кожним роком стає популярнішою. Від 1959-го року вона відкрита впродовж цілого року, і численні члени вважають її своїм другим домом.

Ціла поселість в Кергонксон, Н. Й., охоплює приблизно 350 акрів на склоні гори, з якої видно прекрасну долину. Поліпшення охоплюють 8 будинків для гостей із більшою як 90 кімнатами, 2 каплиці для релігійних богослужень, 4 будинки для працівників, один павільйон для танків на свіжому повітрі та для дозвілля, аудиторію для 600 осіб, олімпійської величини купальний басейн для гостей, великий басейн для учасників таборів і курів, неглибокий басейн для дітей, 5 тенісних кортів, волейбольний 'корт та спортову площу для футболу й бейзболу. Виті дороги тутчать всі будинки та всі площі й розвагові місця. Водна система Споліки є під постійною контролею Повітового Уряду Здоров'я. Вона обіймає водний збірник і бетонові резервуари з пів мільйоном галлонів води з інсталяціями гідрантів для гашення пожежі.

(Продовження в наступному числі)

ВІСТІ З ТОРОНТА

КУК в ТОРОНТІ ФІРМУС ОПЕРУ „ТАРАС БУЛЬБА“... Торонський відділ КУК фірми підготував до вистави опери М. Лисенка „Тарас Бульба“ в редакції та інструменталі Л. Ревуцького і Б. Лятошинського.

ПРОТИ ПОСТАНОВИ ОПЕРИ „МАЗЕПА“... Управління Братства кол воєнків Української Дивізії УНА в Торонті опублікувала в пресі своє становище в справі запланованої вистави опери „Мазепа“.

З'їзд ОБ'ЄДНАННЯ КОЛ. ВОЄНКІВ УНА... В дні 4-ї і 5-го вересня в Торонті відбувся спільний з'їзд старших кол воєнків УНА Америки і Канади.

Увага! Дітройт, Флінт, Віндзор! Увага! УПРАВА ОСЕЛІ СУМА „КИЇВ“ при спільності обох ОСЕРЕДКІВ СУМА в ДІТРОЙТІ запрошує всіх Українське Громадянство на ОСІННІ ВЕЧЕРНИЦІ в суботу, 29-го жовтня 1966 року.

НА СЛУЖБІ БОГОВІ Й УКРАЇНІ

(Посмертна згадка про о. радника Петра Смика)

св. п. о. Петро Смик

18-го червня віддав свою душу Господі о. радник Петро Смик — один із сеньйорів нашого духовенства в діаспорі, що його ми назвали в короткій посмертній нотатці на сторінках цього часопису — ідеалом душпастиря.

Це не поетична гіпербола, бо такий справді був бл. п. Покійник: в ієроєпископській службі, в найкращому теологічному освітло, обдарований численними Божими дарами для праці у Христовому Винограднику — добрим теноровим голосом, красномовством у проповіді, скромністю, любов'ю до людей, а передусім до молоді, прикладною ставаною чесністю, любов'ю до прадідівського візантійського обряду своєї церкви у своїй найчистішій формі.

В цьому році проходив вільково вдало під знаком величкого імпрес і святкування. Це була свого рода генеральна проба перед виступом у наступному році на святкуванні сторіччя Канади. У Б. Зорич, перейшов на сталу працю в канадській канцелярії, як заступник головного редактора і її директор, обов'язки секретаря цього відділу перебрав мгр Е. Масініш, знавчий громадський діяч і союзовець. Бажаючи успіху в праці, сподівався, що новий секретар із громадським досвідом буде докладати всіх зусиль, щоб відділ зростає ще більше.

УСПІХ УКРАЇНЦІВ НА ФЕСТИВАЛІ ЕТНІЧНИХ ГРУП... Фестиваль етнічних груп, що його влаштував щорічно під час закінчення Всеканадської Національної Виставки Радою народного мистецтва, головною якою є п. Л. Коссар.

РАДІОПРОГРАМА „ПРОМЕТЕЙ“... Починаючи від терних днів вересня Українська Радіограма „Прометей“ під керівництвом пана Ж. Менделюк буде передавати свої програми кожної суботи від год. 1-ої по пол. в наймогутнішій радіосистемі Торонто СНІІ (50 000 кв.) на хвилях 1540. Радіограма „Прометей“ від початку свого існування все користувалася популярністю: хоч не раз поборовала різні перешкоди технічного порядку. Сподівався, що увійшовши на найвищу висоту, буде це одна із крапичок наших радіопрограм.

„Летючий корабель“ в Нью Йорку

Український Народний Дім в Нью Йорку дістав від кількох тижнів нових льокаторів. Вони день-у-день у вечірніх годинах займають дві зали на четвертому поверсі: Мистецьку Студію, або Домівку „Думки“.

Музика в оформленню проф. Ігора Соневицького і танки під проводом п. Ромія Приймича - Богачевської вносять багато чару до цілої постановки. А молодий мистець п. Тарас Гіряк працює над декорациями.

Годиться ще сказати декілька слів про строї. Виконання їх спочиває в руках мам „артистів“, ідея п. Лідії Крушельницької. Строї будуть казкові. Легкі матеріали, багатство кольорів. Лише кромом вони будуть нагадувати нашу народну гудульську і козацьку нощу.

Але лишім це. Тут буде мати рішальний голос наша громада на прем'єрі „Летючого корабля“ 30-го жовтня. Я лише постарався записати вас сьогодні за програмою п. Лідії Крушельницької і її „артистів“.

Автомом „Летючого корабля“ с Анастасією Шняк. Пролог до нього написала п. Ірена Шумилович - Шуварська. Сюжет казки цікавий і патріотичний. Акція відбувається в лісовім царстві князя Лісогоя. Його дві доньки Лілея і Мурза допомагають двом лицарям: Лілея Права, Мурза Крива. Протилежним типом до доброго Лісогоя є баба Людоїдка, яка поносить Лілею і с ворогом всього доброго і позитивного. Але

хочем Святоюрської церкви в Едмонтоні, д-ра Ромара, театера лікаря в Коал Сіті, Іллінойс та двох наймолодших синів — Сигена та Мирона, які віддали своє молоде життя у збройній боротьбі із зломом, що приволов о. Петра покинути рідне гніздо і своїх парафіян — один на Бріджеских полях у рядках Дивізії „Галичина“, а другий у рядках УПА. Так котрийсь раз повторилися історія „Синів“ Стефаніка, але не зломлюла тоді о. Петра, бо він знав як і дід Максим, за що їм треба було битися.

Б'ється і тепер його діти хоч і не мечем, а Словом Божим і працею для української громади на чужині, а зокрема за душі української молоді. Мало що не всі вони уже у двох генераціях с членами Пласту, а отці Богдан і Володимир — пластовими душпастирями.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes names like Анастасія Мордує, О. і М. Гаши, М. Клізма, А. і В. Прокіпович, О. Зозуля, Е. і Н. Малагучи, Осип Любецький, Г. і С. Шумні, Д-р Мері, П. і А. Жуль, М. і Н. Юванки, С. і М. Гроді, Василь Шкраба, Д-р і Катя Віхтінська, Володимир Романок, Леонід Романок, Ольга Пайда, Анна Наконечна, І. і В. Сякя, Анна і Марія Пашківські, Іван Демко, Аркадій Муляк, Майк Мазурі, Роман Кульчицький з родиною, Дмитро Якубенко, А. Виглицька і Л. М. Подольницькі.

СГІНЕТСЬКА ПРЕСА ОСКАРЖУЄ САВДІ АРАБІЮ І ПОРДАШО, що вони наспілку з американською Центральною Розвідкою Агенцією „змовляються“ проти лівого режиму в Сирії, плануючи усунути його в державному перевороті та настановити уряд, прихильний „західним імперіалістам“.

ЯПОНІЯ ВИСТРІЛЯ СВОГО ПЕРШОГО ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО МІНІАТУРНОГО ШТУЧНОГО САТЕЛІТА вагою тільки 57 фунтів. Проте чотириступнева ракета розірвалася перед своїм четвертим ступнем.

ЕСПАНСЬКИЙ УРЯД ВІДКЛАВ ДО КІНЦЯ РОКУ проголошення його становища в справі устрою Еспанії. Формально, за конституцією, Еспанія є монархією, але фактично від 30-ох років це авторитарна держава з диктаторською владою голови держави, генерала Франсіско Франка, який створив монополіну партію Фалангі, як підбудову режиму.

Дізнайтеся сумно гістьом з Родиною і Знайомими, що в четвер, 29-го вересня 1966 р. упокоїлася в Богі НАША НАЙДОРЖИЦЯ ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНІ бл. п. МАРІЯ НОХАНЕВИЧ ПАРАСТАС в СУБОТУ, 1-го жовтня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Ірени в Нью Йорку.

Замість квітів на свічку могили бл. п. ВАСИЛЯ СОЛТІВСЬКОГО на Українській Католицькій Університет в Римі складають: Іван Мудрий з родиною, Озон Парк, Нью Йорк \$25.00 Осип Косаревич з родиною, Монтреаль, Канада \$20.00

З долі Господньої відійшов від нас у Вічність дол. 31-го липня 1966 року у Філадельфії НАШ НАЙДОРЖИЦЬ МУЖ І БАТЬКО бл. п. НЕСТОР ГОРАСЦЬКИЙ на 43-му році свого життя. Похорони відбулися 5-го серпня 1966 р. у Філадельфії.

ПОДЯКА У танді дні безжовткого горя, під час кількох місяців шкідливої недуги і після смерті мого Найдорожчого Мужа і Батька наших малих дітей — я завдякую багато серця, розради, помочі та різних прислуг від мого ближнього і дальнього мого Мужа і наших сальних Знайомих, в тому числі і моїм інженерським фірмі, де мій Муж працював, та Колегі Його по праці.

Всім тим, що жертвували Служби Божі за спотій душі Покійного що склали вітні і квіти на його домовину, а в тому числі висловому бюроші Інак. Стойкевича і Т. Гриніва, що замість квітів вислали цінний науковий адресу Мамі Покійного до Доброїлля, а також тим всім, що склали жертви на добродійні цілі в пам'ять мого Мужа. Редакція наших часописів за поміщення повідомлень про смерть і посмертні згадки, а Приятелям Покійного за їх милосердя. Т-ву Українських Інженерів у Філадельфії за вшанування сальних сходів на пошану пам'яті Покійного колеги по професії. Приятелям мого Мужа, які несли труну з Тліщими Останками мого Покійного Мужа. Всім Приятелям мого Мужа і нашим спільним Знайомим, які в тій чий Ішній формі виявили мені і моїй близькій Родині своє співчуття. Серцебно дякую всім тим, що відвідували мого Найдорожчого Мужа в часі Його недуги, в шпиталі чи дома, приносячи йому провінціалні надії і віри у видужання, підтримуючи його й мене на душі в дні і годинах надзвичайного тривого душешних і невгамовного болю. Зокрема дякую Пані С. Демичини, яка не відступала від мене впродовж цілого дня, в якому відбулася важка і складна операція, а Пані Л. Зеленик за що велику прислугу, що не попустила мене впродовж останніх трьох ночей і останнього дня до хвилювання, коли смерть сковала рештля життя мого Мужа, допомагаючи мені в усьому і облегуваючи мені несення страшого тягару трагедії і горя. Дякую Віт. Панам Докторам — Емілії Гарасимові і Миколі Войтовичеві за дбайливу опіку в часі недуги мого Мужа і Докторів Р. Грофові за переведення операції. Дякую похоронному заведенню Панства Насевичів при вул. Теббор Ровд за дбайливе переведення похорону. Дякую всім Родинам і поодиноким Паням, які заопікувалися моїми дрібними дітьми в час, коли ні я, ні мій Родич не були в силі цього зробити. Дякую також тим Паням, які приготували перекуску після похорону. Складно загальну серцецу подяку всім, що взяли тату численну участь у Панахиді в похоронному заведенні в Заунобійній св. Літургії у парохійній церкві та в лісових похоронних Обродах і Відпочиванні на цвинтарі, пошуку цвинтаря, віддаючи цим останню прислугу мому Найдорожчому Мужеві і Батькові. Хай Господь наділить щедримі ласками всіх названих і не названих тут Осіб за все помічч, потику і моральну підтримку, якою я від них знавала в час, коли на мене і на мою найближчу Родину вивірив страшний удар долі і татар безжовткого болю і турбот. Філадельфії, 23-го вересня, 1966 року. ОКСАНА ГОРАСЦЬКА з дітьми.

ЩЕ ТІЛЬКИ В ЦЬОМУ ТИЖНІ незрівняний мальовничий кольорит лісів СОЮЗІВКИ! СОЮЗІВКА ВІДКРИТА ЦІЛИЙ РІК! НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ ОСІННЮ! КОРІСТАЙТЕ З ВІДПОЧИНКУ ТЕ ПЕР ПО ЗНИЖЕНИХ ЦІНАХ! 10-20% Гарні вигідні, відновлені, огрівані кімнати. Знижені домашня кухня. Чудова гірська природа. Спортивні і розвагові угодження. НЕЗРІВНЯНА КРАСА ПРИРОДИ. НЕМОВІРНО МАЛЬОВНИЦЬКИЙ КОЛЬОРІТ ЛІСІВ. Замовляйте кімнати на ДЕНЬ, ТИЖДЕНЬ, ВІКЕНД — пошучи на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE KERNONKSON, N.Y. 12446 Tel.: 914 626-5641 Приїжджайте всі подивитись на барвисту українську осінь на СОЮЗІВЦІ!

